

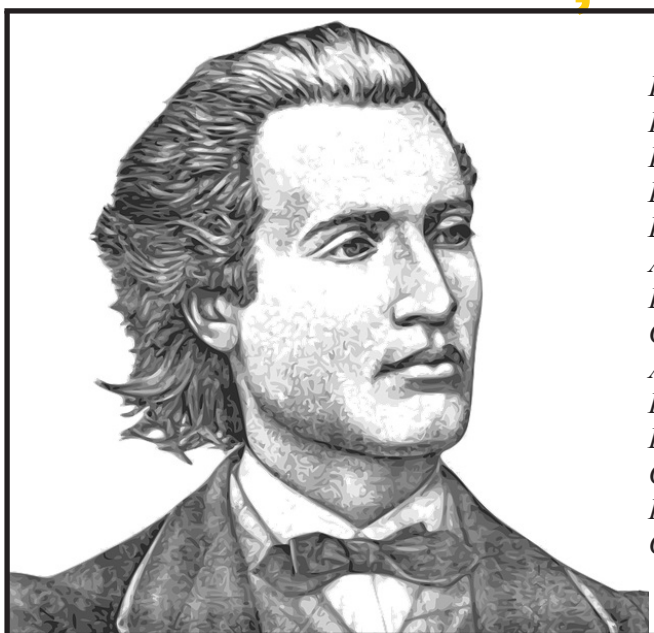
Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul I, Nr. 3, Noiembrie 2021

ZIAR GRATUIT

NUMĂR DEDICAT

ZILEI NAȚIONALE A ROMÂNIEI!

*Prin nouri sparți, prin umbra a oamenilor cari
Frământă lumea 'ntreagă în visele lor mari,
Eu văd o stâncă albă, o stâncă de argint
Lucind prin veacuri negre, prin moarte mări lucind,
Lucind peste morminte cu fața ei senină
Acea stâncă sublimă ce stă cu capu'n cer
E-unirea României... E visul meu de fier
Ce l-am visat o viață făr' să-l pot ridica.
Azi sufletu-mi înceată, se stinge viața mea,
Dar las o moștenire ce-am scris-o cu-al meu sânge,
Las Românimii toate grozavul frumos vis
Ca'n fruntea ei senină etern să stee scris!
Ridic cupa de aur în sânta pomenire
Celui ce priceput-a înalta lui menire!"*

(Mihai EMINESCU)

**LA MULȚI ANI,
ROMÂNIA!**

**LA MULȚI ANI, FRAȚI
ROMÂNII!**

Col.(r) Dr. Mircea Dogaru

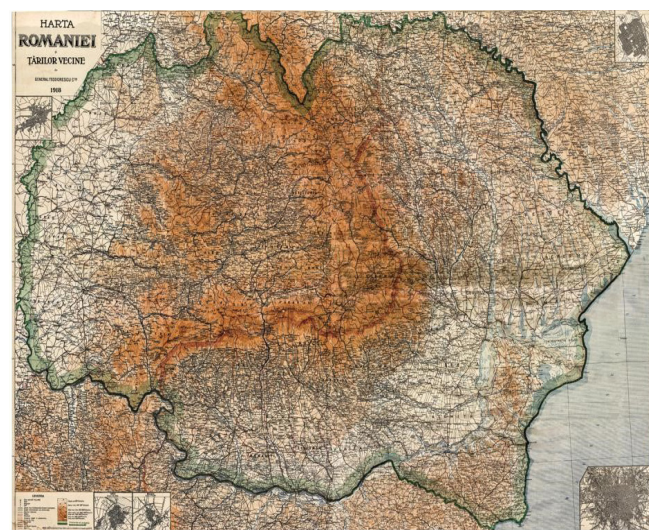
editorial

Aceasta trebuia să fie harta României Mari!

Această hartă, care reconstituie „granițele naturale” ale României (adică teritoriile locuite majoritar de români), a participat și la „Războiul hărților”, premergător aceleiași Conferințe de la Paris din ianuarie 1919.

Și acum explicația ocultării acestei hărți în mediul online: „Harta României și țărilor vecine”, întocmită de generalul **Constantin Teodorescu în 1918**, la Institutul Cartografic Iași, reprezintă mărturia încălcării, la Trianon, a unor norme consacrate de drept public și drept internațional, întrucât această hartă - și nu alta! - a fost prezentată la Paris, în ajunul Conferinței de Pace, ea fiind realizată conform „**Declarației de Unire cu Țara**” la **Adunarea Națională Constituantă de la Alba-Iulia din 1 Decembrie 1918**.

Când Dumnezeu iubește neamul...

Doamne, revarsă-Ți mereu mila către țărișoara ce ne-ai hărăzit-o și în care se preamărește numele Tău, unde poposești nevăzut, mereu, și pe care ai înnobilat-o să fie Grădina a Maicii Tale. Și un singur lucru Ți mai cer, căci Ție toate sunt cu putință: dă-ne curata înțelepciune să înțelegem menirea înaltă la care ne-ai chemat, răspunzând prin fapte demne dragostei divine ce ne-a învăluit.

pr. Dorin SAS
Parohia Sf Mărturisitori Valdemoro

pag. 2

DAN PURIC, mesaj de dragoste și îmbărbătare tuturor românilor din Andalucía și de pretutindeni

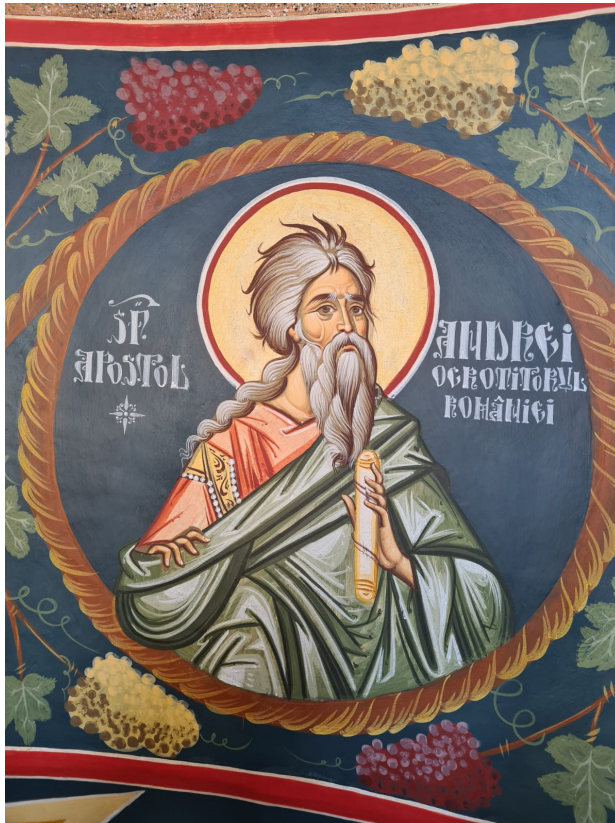
Am văzut privirea tristă a omului plecat. Le spun să nu își piardă nădejdea. Pregătiți-vă și puneți cărămidă nou creștină pentru că ceea ce va veni va fi mult mai groaznic. Pregătiți-vă, vă zic ce mi-a zis și mie părintele Arsenie Papacioc “tu să faci ce ai făcut până acum să pui cărămidă creștină în sufletul românului și așteaptă că vine Dumnezeu cu mortar.” Românii trebuie să fie cărămizi creștine. Restul e treaba lui Dumnezeu. Să nu își pună speranța și fericirea în mâna unor oameni care sunt efemeri la conducerea acestei țări și sunt puși să o mutilizeze, ei trebuie să fie cărămizii creștine.

pag. 17

Când Dumnezeu iubește neamul...

CUVÂNT ȘI SUFLET

Mihail Ionescu - Schitul Izvorul Sf. Ghelasia, jud. Alba.

Suntem născuți ca popor în acest tărâm binecuvântat, adevărat picior de plai și gură de rai. După străvechea legendă, se spune că în timpuri imemorabile, la împărțirea teritoriilor fiecărei țări în parte, românii, mai zăbavnici din fire, au ajuns mai târziu, când n-a mai rămas nimic de repartizat. Atunci, oarecum incurcat de situație, Sfântul Petru îi spune îngrijorat lui Dumnezeu:

- Doamne, nu știu cum să fac, că acum au sosit românii, cerând și ei o țară în care să se așeze, dar, vezi, n-a mai rămas nimic de dăruit. Oare, cum om face, că n-aș vrea să-i supăr!

După câteva clipe de tăcere, Domnul îl liniștește pe apostolul îngrijorat:

-Du-te, Sfinte Petre și spune-le că le dăruim țara

Doamne, revarsă-Ți mereu mila către țărișoara ce ne-ai hărăzit-o și în care se preamărește numele Tău, unde poposești nevăzut, mereu, și pe care ai înnobilit-o să fie Grădină a Maicii Tale. Și un singur lucru Ți mai cer, căci Ție toate sunt cu putință: dă-ne curata înțelepciune să înțelegem menirea înaltă la care ne-ai chemat, răspunzând prin fapte demne dragostei divine ce ne-a învăluit.

care am ținut-o pentru noi, să o stăpânească cât va fi lumea și să se bucure de frumusețile ei.

-Dar, Doamne..., îngaimă Petru, însă Preabunul își duse palmele împreunate la frunte, rostind blând:

-Mergi degrăbă și le dă de veste, nu-i fă să aștepte, or fi osteniți și ei de-atâta drum.

- Iertare, Părinte bun! Și ieșind, bătrânul discipol se supuse poruncii divine.

De aceea, noi, românii, suntem moștenitorii pe vecie ai acelei țări ce i s-ar fi cuvenit lui Dumnezeu.

Din voia Celui de Sus, poporul nostru a fost încreștinat încă din naștere de un ucenic al Mântuitorului Hristos, și anume, Sfântul Apostol Andrei, cel dintâi chemat la misiunea apostolică, fratele lui Simon-Petru, originari din Betsaida Galileii. Venind în Schitya Minor (Dobrogea de azi), în ținutul de pe țărmul apusean al Mării Negre (Pontul Euxin), a adus sămânța creștinismului la strămoșii geto-daci, de unde, acesta s-a extins mai târziu și în teritoriile nord-dunărene. Pământul sfânt al Dobrogei mustește de vestigii istorice, care dovedesc incontestabil despre începuturile organizării bisericești ca urmare a predicii Apostolului Andrei și a lucrării săvârșite de el, continuate apoi de cei îndrituiți.

Nu întâmplător ziua de pomenire a Apostolului Andrei, Ocrotitorul României, celebrată pe 30 noiembrie, în amintirea martiriului său din Patras (Grecia), în anul 60 d. Hr., va fi declarată de Sfântul Sinod în anul 2001 Sărbătoare Bisericească Națională. A doua zi, 1 decembrie, sărbătorim Ziua Națională a României, moment festiv de demnitate românească pentru fiecare dintre noi. Această îngemănare dintre sfera bisericească și cea statală vorbește de la sine despre unitatea dintre Biserică și Neam, despre credință și patriotism în cel mai nobil sens al cuvântului.

Preoți cu crucea-n frunte! căci oastea e creștină, răsună solemn un vers din Imnul Național. Frații de un neam și

de un sânge au simțit dintotdeauna că Biserica străbună e sufletul națiunii, numită de Eminescu pe drept cuvânt maica spirituală a neamului românesc. Dreaptă-slăvire și românism, iată cele două axe fundamentale pe care s-a statornicit devenirea de veacuri a națiunii noastre, străbătând propria istorie, de multe ori plină de furtuni și împotriviri.

Și dacă Dumnezeu ne-a învrednicit de aceste mari daruri, revărsate cu prisosință peste neam, oare, noi, cei de astăzi, români de acasă și din toate colțurile lumii, cum ne mai raportăm la adevăratele valori în care au crezut cei de dinainte, cu toată puterea ființei lor? Sau ce ne mai mișcă sufletul în aceste vremi amare, măcinate de avalanșe pandemice, războiri interne și lupte fratricide?

Poate că, în iureșul trecerii timpului, conectați intens la grijile de multe ori mărunte ale cotidianului, proximitatea acestor sărbători bisericești și naționale de care aminteam mai sus, așezate în Postul Nașterii Domnului, ne vor face să ne oprim preț de câteva clipe, întrebându-ne introspectiv despre rostul nostru în această lume și înălțând fiecare, în taina inimii, un gând curat către Ziditorul a toate pentru patria și poporul român cel binecredincios de pretutindeni:

Doamne, revarsă-Ți mereu mila către țărișoara ce ne-ai hărăzit-o și în care se preamărește numele Tău, unde poposești nevăzut, mereu, și pe care ai înnobilit-o să fie Grădină a Maicii Tale. Și un singur lucru Ți mai cer, căci Ție toate sunt cu putință: dă-ne curata înțelepciune să înțelegem menirea înaltă la care ne-ai chemat, răspunzând prin fapte demne dragostei divine ce ne-a învăluit.

În loc de epilog, reproduc urarea aceluia copil-anonim din Lancrăm-ul lui Blaga, care striga însuflețit acum un secol, în zilele Unirii de la Bălgrad, să-l audă toți străbunii:

„Trăiască România dodoloată!”

pr. Dorin Sas

Parohia Sf. Mărturisitori Valdemoro

Seară de pictură și expoziție la Centro Cultural La Tierra Tracia a artistei

MARIA VLADU

ASOCIACIÓN SOCIO-CULTURAL ROMANATI

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar.

SERI ȘI EVENIMENTE CULTURALE

- Centro Cultural La Tierra Tracia -

20 noiembrie 2021

Seară de Pictură

CU

Maria Vladu

CENTRO CULTURAL LA TIERRA TRACIA

Calle Geranio / 28, El Ejido, Almería

NOCHE TEMÁTICA INTERCULTURAL

BIBLIOTECA EL EJIDO

DEPARTAMENTUL PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Acest proiect este realizat cu sprijinul Secretariatului General al Guvernului Departamentul pentru Români de Pretutindeni. Perioada de finanțare: 01.03.2021 - 31.12.2021.

O întâlnire interactivă cu pictorița Maria Vladu și o parte din lucrările ei, cu tehnicile și tipurile de lucru folosite în artele plastice.

Sâmbătă, 20 noiembrie 2021, de la ora 19.00 a avut loc vernisajul expoziției în librăria din cadrul Centrului.

Prin pictură, desen, sculptură, modelaj, artă decorativă stimulăm nu numai imaginația, dar și creativitatea și transpunerea ideilor în rezultate artistice mature.

Este extrem de util mai ales pentru copii și adolescenți, dar și pentru adulții care vor să evite kitsch-ul și să pătrundă în tainele artei decorative și picturii ca recreere și hobby. Seara de creație se remarcă prin diversitatea temelor, tehnicilor și materialelor folosite.

Expoziția este deschisă publicului larg în perioada următoare la Centro Cultural La Tierra Tracia, Calle Geranio/28, El Ejido, zilnic, de la 10.00-14.00 și 18.00-21.00. Seara organizată și expoziția fac parte dintr-o serie de evenimente dedicate celebrării Zilei Naționale a României – 1 Decembrie 2021

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar.

Editor: Asociación Socio-Cultural Romanati

Redacția: Centro Cultural La Tierra Tracia, Calle Geranio 28, El Ejido, Almería 04700, Spania

Email: asociacionromanati@gmail.com

www.romaniinandalucia.com;

facebook.com/asociacionromanati

Telefon/WhatsApp : +34 643 86 53 99

Redactor Șef: Mircea G. Florescu

Redactor - Șef Adjunct: Adina Alexandrescu

Redactori: Andra Fornea; Peterjuan Gómez Alcaide; Sorin Bălășcău; Nicoleta Talpa; Titi Sultan

Colaboratori: Camelia Potârniche; Gabriela Gyongy Mihuş; Elena Hincu; Valeru Ciurea; Cristian Segărceanu; Andreea Constantinescu

Machetare grafică: Dorina Florescu

DEPARTAMENTUL PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Acest proiect este realizat cu sprijinul Secretariatului General al Guvernului Departamentul pentru Români de Pretutindeni. Perioada de finanțare: 01.03.2021 - 31.12.2021

Conținutul acestei publicații nu reprezintă poziția oficială a Departamentului pentru Români de Pretutindeni

Cum s-a îmfăptuit România

Dacă în Occident, ideea statului național a fost mai timpurie (secolele XV-XVI), în Orient, lucrurile capătă contur în acest sens abia în secolele al XVIII-lea și al XIX-lea. În aceste secole, cei mai luminați dintre greci, cehi, slovaci, croați, polonezi, lituanieni, estonieni, letoni, ucraineni, români, bulgari, sârbi și alții – adică dintre acele popoare care nu aveau state naționale sau state naționale moderne și unitare – au fost animați de ideea națională, imitând ceea ce francezii, englezii, spaniolii și alții făcuseră mai devreme.

Cei mai mari intelectuali și politicieni ai acestor neamuri au înțeles un lucru elementar: **fără stat național, popoarele lor riscau să fie înghițite de imperiile rapace, să fie deznaționalizate sau silite să emigreze.** Români, care până la 1859 aveau doar două state autonome, supuse Porții, restul, adică mai mult de jumătate dintre ei, fiind risipiți în Imperiul Țarist, în Imperiul Otoman și mai ales în Imperiul Habsburgic, au înțeles, prin elitele lor, că nu aveau altă alternativă decât unirea. Revoluția Română de la 1848-1849 a trasat programul de dezvoltare a românilor și de formare și consolidare a României până la 1918 [...].

După 1848, dorința masivă de unire a românilor într-un stat național, a fost conjugată cu acțiunile pe plan internațional, de obținere a sprijinului marilor puteri. **Românii știau că, fără suportul unora dintre marile puteri, efortul lor intern de unire nu putea avea succes și că unirea trebuia făcută în etape, cum aveau să procedeze și italienii și germanii.** Era clar că, înainte de unirea provinciilor ocupate efectiv de străini, trebuia format un nucleu de stat național din Moldova și Țara Românească, care erau state cvasi-independente, aflate doar formal sub suzeranitatea otomană. Unirea românilor într-un stat național a cuprins următoarele etape:

1) 1848-1859-1866: unirea Moldovei și Țării Românești într-un stat, numit oficial România și reformat după principiile occidentale;

2) 1877-1878-1881: Războiul pentru independența României și lupta pentru recunoașterea oficială a independenței absolute a țării pe plan internațional; unirea Dobrogei cu România și proclamarea țării drept regat;

Unirea i-a coagulat pe români și în formele de manifestare ale vieții lor cotidiene, de aceea unirea trebuie făurită, re-făurită și re-trăită mereu și mai ales acum la un secol de la împlinirea României Întregite. Unirea nu este un dat, ci este o grea cucerire, iar cuceririle nu se lasă de izbeliște, ci se apără, se ocrotesc și se primenesc în fiecare zi, după exemplul generațiilor trecute.

3) 1914-1918-1920: participarea românilor și a României la Primul Război Mondial; unirea cu România a Basarabiei, Bucovinei și Transilvaniei; recunoașterea pe plan internațional a statului național unitar român în granițele sale istorice [...].

„**Ora astrală**” a românilor a fost anul 1918, când, prin aplicarea dreptului la autodeterminare – oficializat în urma declarației președintelui Woodrow Wilson, din ianuarie 1918 – s-au unit provinciile istorice cu Regatul României. Actele îmfăptuite în 1918 au fost recunoscute oficial de către marile puteri la Conferința de Pace de la Paris din 1919-1920. Tratatul special cu Austria (la Saint Germain), cu Bulgaria (la Neuilly-sur-Seine) și cu Ungaria (la Trianon) au consacrat pe plan internațional, ceea ce poporul român decisese în anul 1918, adică noua componentă a țării și noile granițe ale României. **Numai Rusia Sovietică (din 1922, U.R.S.S.), absentă la conferința de pace, nu a recunoscut unirea Basarabiei cu România, dar au făcut-o, în schimb, marile puteri occidentale.** Noul cadru politic-teritorial din Europa Centrală a creat, după 1918, condițiile favorabile dezvoltării națiunilor, dar a conținut și germenul unor rivalități și contradicții, acutizate o dată cu accentuarea revizionismului. Oricum, în 1919-1920, pentru prima oară în istoric, marile puteri au ținut seama și de voința popoarelor, nu numai de propriile interese, când au aprobat noua arhitectură a Europei [...].

Astăzi, la un secol de la Marele Război, memoria comunităților recheamă trecutul la apel și mai ales anii 1914-1920. Natural, în toți anii s-a întâmplat câte ceva important, așa că rememorarea nu poate fi în niciun fel caducă.

De exemplu, în august 1916, România intra în luptă împotriva Austro-Ungariei (și, implicit, a Germaniei și aliaților lor), cu gândul la eliberarea milioane de români din Transilvania, Banat, Crișana, Banat, Maramureș și Bucovina. Însă decizia din 14 august 1916, când regele a convocat Consiliul de Coroană ca să anunțe calea de urmat, nu a fost ușoară. S-au confruntat pe față cele două grupări – e drept, inegale – ambele cu dorința de apărare a intereselor țării. Marele om politic Petre Carp – revoltat și mândru pe rege când acesta și-a expus și motivat opțiunea pentru Antanta – a proferat vorbe grele (dorința ca armata română să fie învinsă; trimiterea fiilor săi în război, dar în armata germană etc.) și i-a adus aminte suveranului că face parte dintr-o dinastie germană, care are anumite interese de apărare.

Îndurerat, dar ferm și lucid, regele a rostit atunci cuvinte memorabile, azi uitate de mulți:

„Domnule Carp, ați greșit când ați vorbit de interesele dinastiei. Nu cunosc interesele dinastiei, nu cunosc decât interesele țării. În conștiința mea aceste două interese se confundă. Dacă m-am hotărât să fac acest pas grav, e fiindcă, după matură chibzuință, eu am ajuns la convingerea, adâncă și nestrămutată, că el corespunde cu adevăratele aspirațiuni

ale neamului... Dinastia va urma soarta țării, învingătoare cu ea, sau învinsă cu ea. Deoarece, mai presus de toate, să știți, d-le Carp, că dinastia mea este română. Rău ați făcut când ați făcut-o străină, germană. Nu, e românească! Românii nu au adus aici pe unchiul meu, regele Carol, ca să întemeieze o dinastie germană la gurile Dunării, ci o dinastie națională și revendic pentru Casa Mea cinstea de a fi îndeplinit în întregime misiunea pe care acest popor i-a încredințat-o”.

Acestea sunt vorbe și fapte ale unui mare om de stat român, demne de memoria colectivă și demne de urmat și astăzi [...].

Toate datele de care dispunem în prezent arată că majoritatea românilor din acele provincii au dorit unirea cu România și că au exprimat ferm acest lucru, la nivelul exigențelor democratice de atunci. Mai mult, comunitatea internațională a apreciat actul de voință națională a românilor, formulat în anul 1918, și a recunoscut realitățile decise de români. Atunci când a fost posibil, mai ales în Bucovina, dar și în Basarabia și Transilvania, minoritățile au fost întrebate, iar unii membri ai lor au și susținut apartenența la România.

Dar ei – românii – au fost conduși mereu de elite și nu au rămas nicio clipă fără elite. Aceasta le-a fost salvarea. Conducătorii, desprinși din popor, se ghidau după aspirațiile poporului, le justificau și le susțineau, iar poporul își urma conducătorii.

De aceea, revin la vorbele înțeleptului Mihail Kogălniceanu: **„Unirea națiunea a făcut-o!”,** E vorba de națiunea română de oricând și de oriunde.

Unirea i-a coagulat pe români și în formele de manifestare ale vieții lor cotidiene, de aceea unirea trebuie făurită, re-făurită și re-trăită mereu și mai ales acum la un secol de la împlinirea României Întregite. Unirea nu este un dat, ci este o grea cucerire, iar cuceririle nu se lasă de izbeliște, ci se apără, se ocrotesc și se primenesc în fiecare zi, după exemplul generațiilor trecute.

Discurs rostit în data de 18 septembrie 2018 la Conferința internațională „România și evenimentele istorice din perioada 1914-1920. Desăvârșirea Marii Uniri și Întregirea României” de la Ateneul Român (fragmente)

Acad. IOAN AUREL POP

***

Prigoana românilor ortodocși din Ardeal. Două mărturii de la mijlocul secolului XVIII

”să se spună crăiesei (Maria Tereza, nota red.), în toate lucrurile lumești și sunt gata de a-și pecetlui și cu sânge credința lor, dar cum sufletul aparține lui Dumnezeu, care l-a zidit și l-a răscumpărat cu prețiosul sânge al fiului său, ei nu-l jertfesc nici unui om pământean și nu-și părăsesc legea veche de dragul nimănui, nu pot să se despartă de preoții lor, pentru a primi alții, uniți, ci mai bine vor muri, ca să-și dovedească astfel stăruința neclintită în vechea lor credință precum și fidelitatea față stăpânitorul țării și față de Dumnezeu”.

o lipsă a asistenței religioase la înmormântări.

În acest context trebuie să înțelegem resurecția ortodoxă din Ardeal de la 1744 condusă de Visarion Sarai sau a lui Sofronie din Cioara. Celebrul călugăr Visarion era sârb și vorbea prin translator. El a creat o mișcare ortodoxă care a răsturnat ordinea greco-catolică imperială din Ardeal.

Călugării ortodocși asistați în secret de episcopul sârb de Carloviț, iar unii având studii teologice la Moscova, se așezau la marginea satelor și lumea venea la ei ca la sfinți. Făceau liturghia în păduri sau poienițe, iar moșii din Munții Apuseni au retrecut în totalitate la ortodoxie, creând fermentul religios și național favorabil din timpul răscoalei lui Horea. Călugării revoluționari le spuneau românilor ardeleni că ei nu se pot mântui pentru că preoții uniți nu au Harul Sfântului Duh și toți vor ajunge astfel în iad dacă nu revin la ortodoxie. Preoții uniți erau alungați din biserici, iar aproape toate localitățile din Ardeal au retrecut

Vă prezint două mărturii semnificative și zguduitoare de cum gândeau românii ortodocși din Ardeal în vremea resurecției dreptei credințe. În revista contemporană **”Acta historico-ecclesiastica”** se prezintă o întâmplare care pare un portret sau un pictorial în detaliu al vremii. Un funcționar din orașul săsesc Sibiu vine într-un sat românesc apropiat să le explice că Maria Tereza vrea ca românii revoltați să revină la uniți. Țăranii români l-au înconjurat pe înfumuratul sas și l-au ascultat cu bărbia așezată pe ciomege. Apoi cel mai în vîrstă dintre ei, posibil din obștea satului, i-a spus răspicat:

”Acest cojoc, care-l am pe mine, e acum al meu. Dar dacă ar vrea să mi-l ia crăiasa, i-l dau. Cu aceste slabe mâini și picioare și cu trupul meu am lucrat, zi și noapte, ca să plătesc porția. Ele sunt ale crăiesei și de ar vrea să mi-le ia, nu am ce face. Dar nu am decât un suflet, pe care eu îl păstrez pentru Dumnezeu din cer și nicio putere omenească nu-l poate îndoi”.

Istoricii români evită astăzi, datorită directivelor istoriografice europene și a unui modus vivendi de a acoperi adevărul istoric în numele unei false toleranțe, să scrie despre **cumplita prigoană asupra românilor ortodocși din Ardeal, după unirea forțată cu biserica romano-catolică, sub patronajul despotice al austriecilor, la 1701.**

Românilor ortodocși li s-au furat bisericile de către episcopia greco-catolică cu ajutorul administrației nobiliare ardelenă maghiare și a armatei austriece. Ani de zile mirenii ortodocși au rămas fără preoți și biserici. În pofta lui de a confisca tot ce este imobil ortodox episcopul greco-catolic Ioan Patachi, provenit dintr-o familie de nobili români maghiarizați, care trecuse la uniți, numai pentru a fi numit episcop, ales cu doar trei voturi, a confiscat prin viclenie la 1723 și biserica Sf. Nicolae din Făgăraș ridicată de domnitorul martir Constantin Brâncoveanu la 1697/1697. Degeaba laicatul ortodox s-a revoltat, iar d-na Maria văduva lui Constantin Brâncoveanu s-a plâns curții vieneze, austriei nu au mai returnat biserica ortodocșilor până la 1918, de fapt a revenit la ortodocși în 1948.

Mirenii ortodocși și-au făcut după câțiva ani o capelă pe o stradă lăturalnică, fiind alungați și de acolo cu armata la insistențele iezuiților din preajma lui Inochentie Micu Klein.

O teroare domnea în Ardeal împotriva românilor ortodocși instigați de clericii uniți care își făcuseră sediul de episcopie și catedrală episcopală în biserica lui Constantin Brâncoveanu. Sute de mii de români ortodocși au preferat să-și boteze pe ascuns copiii sau să se căsătorească cu preoți ”schismatici” veniți din Moldova sau Țara Românească. Pe de altă parte lipsa preoților ortodocși alungați sau uciși cu armata a dus la

la ortodoxie spre disperarea Mariei Tereza și a episcopatului greco-catolic. Austriei numai cu forța armatei au încercat să oprească flacăra renașterii ortodoxe din Ardeal care a dus în 1761 la aruncarea în aer cu tunul a bisericilor ortodoxe de către generalul austriac Bucow. Ortodocșii după ce îi alungau pe preoții uniți spălau dușumeaua bisericilor și odoarele sfinte ca să nu rămână spurcate de la preoții greco-catolici, așa de mare era ura împotriva împilării religioase de peste 40 de ani. Greco-catolicii erau priviți ca niște înștrăinați, români supuși stăpânirii nobiliare maghiare și habsburgice.

O scenă asemănătoare s-a petrecut și în comuna Baci din comitatul Hunedoarei după actele contelui Miko păstrate în colecția Rosenfeld. Sătenii ortodocși revoltați de abuzurile uniților și ale armatei se prezintă la tabla regească: **”să se spună crăiesei (Maria Tereza, nota red.), în toate lucrurile lumești și sunt gata de a-și pecetlui și cu sânge credința lor, dar cum sufletul aparține lui Dumnezeu, care l-a zidit și l-a răscumpărat cu prețiosul sânge al fiului său, ei nu-l jertfesc nici unui om pământean și nu-și părăsesc legea veche de dragul nimănui, nu pot să se despartă de preoții lor, pentru a primi alții, uniți, ci mai bine vor muri, ca să-și dovedească astfel stăruința neclintită în vechea lor credință precum și fidelitatea față stăpânitorul țării și față de Dumnezeu”.**

Cu o astfel de gândire profundă și cu adânci semnificații milenare sedimentate spiritual ale țaranului român ardelean, care îmi amintește de filosofia lui Noica privind ”sentimentul românesc al ființei”, Ortodoxia nu avea cum să piară în Transilvania cu toate mașinațiunile austrieilor și ale iezuiților.

Vorba țaranului român de la 1744 trebuie să ne rămână întipărită în inimă și mintea noastră: ”nu am decât un suflet, pe care eu îl păstrez pentru Dumnezeu din cer și nicio putere omenească nu-l poate îndoi”.

Unde este patria ?

Victor Ravini

Mai întâi, ce este patria?

Patria are mai multe sinonime: țară, țărișoară, țară de baștină, loc de baștină, patrie-mamă, glie, moșie, vatră, vatră strămoșească, nație, națiune, origine, proveniență, pământ, pământ străbun, pământ strămoșesc, pământ natal.

Patria este o noțiune sau un concept social și, ca toate noțiunile și conceptele sociale, poate avea o mulțime de definiții diferite, după perspectiva din care este privită această realitate.

Dicționarul Explicativ (DEX) dă 22 de definiții pentru patrie, dintre care selectez doar una: „Patria este țara din care s-a desprins o altă țară, o provincie etc., care este legată de prima prin unitate națională, de limbă, cultură etc.” Același dicționar dă 44 de definiții pentru Națiune, din care selectez: „Formă de comunitate etnică-socială a oamenilor, istoricește constituită, apărută pe baza unității de limbă și religie, de teritoriu, conștiința identității istorice și culturale, a originii limbii și culturii, o anumită factură psihică, care se manifestă în particularitățile specifice ale culturii naționale și în conștiința originii și a sorții comune.” Dicționarele noastre dau sinonimele pentru națiune: nație, neam, popor, norod, limbă, seminție.

Ce unește, ce leagă împreună o națiune sau un popor? Comunitatea teritoriului geografic mărginit între granițele unei țări? Nicidecum. Sunt milioane de români în România și alte milioane de români ce au apucat să trăiască în afara granițelor ei, care au fost stabilite arbitrar, prin tratate și convenții diplomatice, mereu schimbătoare. Se știe prea-bine că în Republica Moldova și în afara granițelor acesteia, trăiesc dintotdeauna români, pe întreaga întindere a zonei de răspândire a străvechii culturii Cucuteni-Tripolia, care se întinde din Transilvania, peste Moldova și până în Ucraina. Mai sunt români și în sudul Dunării, în Timoc, Voivodina, Macedonia, Epir și prin alte locuri din Peninsula Balcanică. Sunt și valahi în vest, prin Moravia, în actuala Slovacia. Aceștia și-au pierdut limba. Abia mai folosesc câteva cuvinte românești pentru obiecte casnice, dar continuă să aibă costume naționale românești. Pe lângă românii ce trăiesc în vecinătatea sau apropierea României de mii de ani, mai sunt încă alte milioane de români ce trăiesc departe, în diferite țări occidentale, prin Europa, America și prin alte țări de pe toate continentele, cât

și prin Federația Rusă, până la Vladivostok.

Rețin definiția că „patria este țara din care s-a desprins o altă țară”. Rețin și că țara desprinsă este legată de cea din care s-a desprins, „prin unitatea națională, de limbă și de cultură.”

Desigur că și dumneavoastră și eu ne gândim la Republica Moldova. Conform definiției din DEX, patria Republicii Moldova este România. Republica Moldova este legată de România „prin unitatea națională, de limbă și de cultură”. Așadar aceste două țări formează un singur popor, o singură națiune. Conform definițiilor din DEX, românii din cele două țări formează o „comunitate etnică-socială a oamenilor, istoricește constituită, apărută pe baza unității de limbă și religie, de teritoriu, conștiința identității istorice și culturale, a originii limbii și culturii, o anumită factură psihică, care se manifestă în particularitățile specifice ale culturii naționale și în conștiința originii și a sorții comune.”

În ce constă unitatea și coeziunea unui popor sau a unei națiuni, care trăiește în două țări? Ba chiar trăiește în sumedenie de țări, cum trăiesc milioane de români risipiți prin lume, de voie, de nevoie sau fără voie, duși cu forța ca în vremurile de tristă amintire pe care nu le putem uita. Care este esența, sâmburele sau sufletul poporului român ori al națiunii române?

Am găsit răspunsul la filozoful german Ludwig Feuerbach (1804 – 1872), materialist și ateist. Selectez aici din două cărți ale lui, unde el nu se referă la nicio națiune sau popor anume, ci generalizează. Feuerbach subliniază funcția socială a religiei. **El zice că poporul se stimează pe sine însuși în măsura în care crede în religia sa. O națiune e puternică și importantă în istoria mondială numai dacă recunoaște și are un cult pentru propria sa nesfârșire și divinitate.** Feuerbach consideră că „religia e cea mai tare forță unificatoare, legătura cea mai indestructibilă a unui popor. Religia e uniunea lăuntrică, însăși unitatea poporului, contopirea națiunii, întrepătrunderea sa, adunarea, desfacerea și refacerea tuturor ființelor și indivizilor într-o singură ființă. Forța unei națiuni constă în religia sa, este o forță ideală, și nu constă din armate sau puternice șanțuri și ziduri de apărare. Națiunea își are tăria numai în conștiința propriei eternități, care e religia sa.”

1. Feuerbach revine mereu la această idee și o accentuează în mai multe feluri.

El mai spune că „prima și cea mai nobilă înfățișare a spiritualității unei națiuni e arta și îndeosebi literatura populară orală. Cea mai înaltă formă de artă e tragedia, iar tragedia e cea mai de seamă formă a literaturii.”

2. El continuă:

„A doua ca cea mai distinsă înfățișare în spiritualitatea unui națiuni, și în care aceasta își are adevărul său, e religia.”

3. Feuerbach pune totuși religia pe primul plan într-alt fel. Religia stă mai clar și mai adânc în duhul poporului decât creația literară, cu toate că nicio națiune nu poate exista fără literatură. **Spiritualitatea și înțelepciunea de fapt a poporului constă în religia sa.**

4. Temelia stă în religie. **În religie poporul recunoaște**

și glorifică credința unanimă în sine însuși și nesfârșirea sa ca întruchipare a deosebirii sale spirituale naționale și ca ființă. El spune că: „Religia e viziunea specificității ființei unui popor în eternitate sau viziunea generalității sale în ființa sa specifică. Prin religie poporul în principal se înalță pe sine însuși în conștiința ființei sale.”

5. El spune că „omul mai caută în religie și un mijloc contra a ceea ce îl face să se simtă dependent și condiționat. Astfel, remediul contra morții e credința în nemurire. Se știe că prima sau cea mai veche religie a fost religia naturii, iar până și divinitățile spirituale sau politice ulterioare, ca zeii grecilor sau germanilor, au fost și este în continuare, la popoarele care trăiesc în natură, nu vreun simbol sau unealtă pentru vreo ființă sau zeităate ascunsă în dosul naturii, ci natura în sine ca atare e obiect de înaltă prețuire religioasă.”

6. Feuerbach consideră că literatura populară orală este expresia spiritualității unei națiuni iar religia e cea mai mare creație spirituală a poporului. El explică în ce fel religia este rezultatul proiectării sufletului omului pe natură, în același timp în care natura e sanctificată. Legătura cu idea unei lumi metafizice este – după el – o formă de alienare, de înstrăinare. Cu această afirmație el ne convinge că nu face apologia religiei de pe poziția unui teolog, ci el este un filozof imparțial.

Feuerbach are dreptate că literatura populară orală și religia sunt definatorii pentru o națiune. Dar a scăpat din vedere că mai este ceva. Noi românii știm un lucru, pe care Feuerbach nu l-a spus. Probabil că nu s-a gândit mai departe de lungul nasului: **cea mai de seamă creație a oricărui popor este limba sa. Fără limbă, nu este posibilă nici religia, nici literatura și nici vreo altă creație artistică sau materială a unei nații, nu este posibilă societatea și nici civilizația. Limba română ne unește mai mult decât religia.** Unii români cred în ortodoxie, alții cred în ateism, care e tot o formă de religie, dar negaționistă, iar alții nu cred nici una nici alta, nu cred nimic. În aceste vremuri, religia nu mai are forța unificatoare pe care o avea în secolul lui Feuerbach. A trecut pe planul doi. Acum, **forța care ne unește este limba română.**

La Feuerbach găsim și cauzele pentru care în zilele de azi dușmanii tradiționali ai românilor, ajutați de cozile lor de topor, trădătorii de neam dintre frații noștri de sânge, fac eforturi disperate să ne ștergă identitatea națională și culturală. De aceea ei atacă religia noastră. Ei atacă și limba noastră, dar asta nu au învățat-o de la Feuerbach. O știu de acasă.

Limba română strălucește în creațiile literare orale ale poporului și în scrierile culte. Cele mai strălucitoare opere literare în limba română sunt mai cu seamă două poezii: Luceafărul lui Eminescu și Miorița. Nu toate popoarele Europei sau de pe alte continente au asemenea opere, din care ne vin identitatea națională, unitatea etnică și trăinicia limbii române. Limba română este patria noastră a tuturor, dinăuntrul și din afara țării. Când nu ne putem regăsi acasă la vatră, ne întâlnim în limba română, prin telefon sau mail. Izvorul nemuririi unui popor este nemurirea limbii. Nemurirea creațiilor sale literare, culte și populare, cât și a credințelor sale. În primul rând credința în tine însuși ca individ și credința în poporul din care faci parte. Credința în valorile noastre, românești.

Regretatul scriitor Nicolae-Paul Mihail a spus în Târgul Rusaliilor:

„E cam greu să ne lăsăm dresați după toate mofturile inventate în alte orizonturi. Vorba românească e o armă care bate orice bombă, chiar mai tare decât cele care i-au căsăpit pe japonezi.”

Limba română este izvorul nemuririi neamului românesc, iar dacă unii vor să înrobească lumea cu arme, cu escrocherii financiare și comerciale sau cu șiretlicuri ascunse, românii îi vor dezarma cu vorbe și cuvinte potrivite, cu idei nobile, cu creații de artă și cu omenia românului.

Victor Ravini este International Certified Coach, Master of Arts in Religious Studies, Master of Arts in Philology

"Consulatul mai aproape de tine" un proiect inițiat de Consulatul General al României la Sevilla

#VenimLaTine
CG SEVILLA
mai aproape de tine

- Villamanrique de la Condesa**, 26 noiembrie, interval orar 19:00-21:00, Bar Nico - Calle Carpinteros
- Cordoba**, 02 decembrie, interval orar 18:00-20:00, Casa Ciudadana calle Ronda de Marrubial, fără număr, (lângă Centrul de Sănătate Levante Sur)
- Almonte**, 07 decembrie, interval orar 17:00-19:00, Oficina de Turism Bodegon Serafin, Calle Alonso Perez nr. 1
- Palos de la Frontera**, 10 decembrie, interval orar 17:30-19:30, Plaza de Toros
- Moguer**, 14 decembrie, interval orar 17:30-19:00, Centro de formacion Bodega Escuela Taller, Calle Santo Domingo 14
- Lepe**, 17 decembrie (vom confirma locația în cel mai scurt timp)

CÂND?
Începând cu 23 noiembrie a.c.

UNDE?
Reprezentanții CG Sevilla se vor întâlni cu dumneavoastră conform următorului calendar:

CE VOM FACE?
-îndrumare în utilizarea platformei www.econsulat.ro în vederea obținerii unei programări
-informații cu privire la documentele necesare în vederea solicitării de servicii consulare
-cum verifici dacă ți-a venit pașaportul
-cum poți să ridici pașaportul

CE FAC DACĂ NU POT PARTICIPA?
Cele două componente „Dialog cu CG Sevilla” (Sesiuni live cu funcționari ai oficiului consular și Sesiunile interactive Q&A) vor fi disponibile în continuare pe pagina noastră de facebook.

de români, pentru a oferi asistență și îndrumare în utilizarea platformei www.econsulat.ro, precum și pentru obținerea unei programări.

UNDE?

Reprezentanții CG Sevilla se vor întâlni cu dumneavoastră conform următorului calendar:

- Villamanrique de la Condesa
26 noiembrie a.c. în intervalul orar 19.00/21.00
Bar Nico - Calle Carpinteros, 41850 Villamanrique de la Condesa
- Cordoba
02 decembrie a.c. în intervalul orar 18.00/20.00
Casa Ciudadana calle Ronda de Marrubial, fără număr, 14071, Cordoba (lângă Centrul de Sănătate Levante Sur)
- Almonte
07 decembrie a.c. în intervalul orar 17.00/19.00
Oficina de Turism Bodegon Serafin, Calle Alonso Perez nr. 1, C/P 21730 Almonte
- Palos de la Frontera
10 decembrie a.c. în intervalul orar 17.30/19.30
Plaza de Toros, 21810 Palos de la Frontera, Huelva
- Moguer
14 decembrie a.c. în intervalul orar 17.30/19.30
Centro de formacion Bodega Escuela Taller, Calle Santo Domingo 14, 21800 Moguer
- Lepe
17 decembrie a.c., în intervalul orar 17:30-19:30
Oficina de turismo-sala de juntas, C/San Cristobal, 2

CE VOM FACE?

- îndrumare în utilizarea platformei www.econsulat.ro în vederea obținerii unei programări
- informații cu privire la documentele necesare în vederea

solicitării de servicii consulare

- cum verifici dacă ți-a venit pașaportul
- cum poți să ridici pașaportul

CE FAC DACĂ NU POT PARTICIPA?

Cele două componente „Dialog cu CG Sevilla” (Sesiuni live cu funcționari ai oficiului consular și Sesiunile interactive Q&A) vor fi disponibile în continuare pe pagina noastră de facebook.

Menționăm că pe parcursul acestor sesiuni de instruire nu se vor efectua servicii consulare.

Preluare pagina social-media

Consulatul General al României la Sevilla

În contextul menținerii unui dialog permanent cu cetățenii români din Comunitatea Autonomă Andalucia și Comunitatea Autonomă Extremadura, Consulatul General al României la Sevilla (CG Sevilla) a inițiat proiectul #consulatulmaiaproapedetine.

CG Sevilla, prin intermediul acestui proiect, își dorește să soluționeze o serie de probleme care fac parte din viața de zi cu zi a dumneavoastră, acesta fiind și motivul pentru care în perioada imediat următoare, începând cu această lună, vom demara o nouă inițiativă - #venimlatine!, parte a proiectului #consulatulmaiaproapedetine.

Prin intermediul acestei noi componente dorim să acordăm asistență în utilizarea portalului www.econsulat.ro, celor care întâmpină anumite dificultăți în utilizarea acestuia, precum și oferirea unei game largi de informații utile în vederea obținerii serviciului consular dorit.

CÂND?

Începând cu 23 noiembrie a.c. reprezentanții ai CG Sevilla se vor deplasa în localitățile cu o comunitate semnificativă

Campanie internațională pentru ELIMINAREA VIOLENȚEI ÎMPOTRIVA FEMEILOR

EMBAJADA DE ROMANIA en el Reino de España
25 Noiembrie 2021
Ziua Internațională pentru Eliminarea Violentei Împotriva Femeilor

Ambasada României în Regatul Spaniei se alătură demersurilor inițiate de autoritățile române și spaniole de susținere a campaniei internaționale pentru eliminarea violenței împotriva femeilor.

Ambasada României în Regatul Spaniei se alătură și în acest an demersurilor autorităților române și spaniole de susținere a campaniei internaționale pentru eliminarea violenței împotriva femeilor care marchează seria celor 16 zile de activism începând din 25 noiembrie și până la 10 decembrie.

Informațiile și datele statistice din ultima perioadă puse la dispoziție de autoritățile competente din România și Spania arată faptul că vulnerabilitatea femeilor din toate mediile s-a accentuat îndeosebi în condițiile generate de pandemia COVID-19, multe dintre femei fiind victime ale violenței domestice. Nu trebuie să rămânem indiferenți față de această problemă, trebuie să fim responsabili, să prevenim orice act de violență bazată pe gen, pentru o societate egală, civilizată și mai unită.

Ca în fiecare an, Ambasada României

în Regatul Spaniei se implică activ în demersurile desfășurate pe plan local pentru prevenirea și combaterea violenței de gen prin susținerea unui calendar de activități dedicate.

La 25 noiembrie 2021, Ambasada României în Regatul Spaniei a inaugurat o expoziție virtuală care urmărește sensibilizarea, prevenirea și informarea femeilor care se află în situații de violență și de multe ori nu știu unde să apeleze pentru a cere sprijin. Detalii referitoare la această expoziție vor fi postate în data de 25 noiembrie 2021, pe pagina de Facebook a misiunii diplomatice.

Este o inițiativă a Ambasadei României în Regatul Spaniei în colaborare cu Delegația Guvernului spaniol pentru Combaterea Violentei de Gen. Astfel, aveți posibilitatea să vizionați în perioada 25 noiembrie 2021- 25 noiembrie 2022, o galerie virtuală unde se expun, într-un format interactiv și disponibil în limba română, cele mai importante campanii realizate de Delegația guvernului spaniol

pentru lupta împotriva violenței de gen.

Cu sprijinul Unității de acordare sprijin familiilor și femeilor din cadrul Poliției Naționale spaniole, unitatea specializată în violența de gen, vineri, 26 noiembrie, Ambasada României în Regatul Spaniei a organizat la sediul Secției Consulare un seminar pentru formarea funcționarilor consulari astfel încât aceștia să poată identifica posibilele victime ale violenței de gen, să acorde sprijin și asistența de specialitate în astfel de cazuri.

Acest seminar a permis realizarea unui schimb de idei constructiv între autoritățile spaniole și funcționarii Ambasadei României în vederea acordării de asistență consulară specializată cetățenilor români, posibile victime ale violenței de gen. Eveniment organizat cu sprijinul Biroului atașatului pentru afaceri interne din cadrul misiunii diplomatice.

La data de 8 decembrie 2021, Ambasadorul României în Regatul Spaniei, Gabriela Dancău, va participa alături de Secretarul de stat din cadrul Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați și reprezentantele asociațiilor Associazione Donne Romene in Italia (ADRI) și Asociația Romanian Women's Lobby (ROWL) la conferința internațională "Violența domestică – fenomen transnațional. Să acționăm împreună, fără bariere!".

Prin intermediul acestor evenimente,

Ambasada României în Regatul Spaniei își reafirmă angajamentul pentru susținerea eforturilor de promovare și protejare a drepturilor femeilor, precum și de continuare a luptei de eradicare a oricărei forme de violență împotriva femeilor și fetelor.

Preluare pagina social-media
Ambasada României în Regatul Spaniei

Români în fiecare zi sau doar de Ziua Națională?

1 decembrie 1918 reprezintă evenimentul principal din istoria României, dată la care Marea Adunare Națională de la Alba-Iulia votează unirea Transilvaniei cu România, totodată cerându-se un singur stat național. Ziua națională a României a fost, între anii 1866- 1947, ziua de 10 mai, apoi, între 1948- 1989 ziua de 23 august. Prin Legea nr. 10 din 31 iulie 1990, promulgată de președintele Ion Iliescu și publicată în Monitorul Oficial nr. 95 din 1 august 1990, ziua de 1 decembrie a fost adoptată ca zi națională și sărbătoare publică în România. Această prevedere a fost reluată de Constituția României din 1991, articolul 12, alineatul 2. În ceea ce privește percepția pe care românii de astăzi o au despre Ziua Națională, putem spune cu certitudine că fiecare generație își trăiește timpul ei și are proiectele ei de viitor, însă întotdeauna proiectele de viitor ale fiecărei generații, indiferent de timpul ei istoric, depind foarte mult de cadrul economic și social, de oportunitățile care îi sunt oferite sau nu.

Îndemnarea românilor la unitate și patriotism, la păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase, trebuie să genereze sentimentul și conștiința națională de a fi români cu toții și că nu trebuie să uităm să simțim româneste, că suntem români în fiecare zi, nu doar de Ziua Națională.

Emigrarea masivă a românilor spre alte colțuri ale lumii s-a produs datorită faptului că statul nu le-a oferit și nu le oferă altă alternativă, deși, cel puțin teoretic, autoritățile statului cu competențe în sprijinirea românilor de pretutindeni declară în mod public faptul că le cunosc aspirațiile și dificultățile pe care le întâmpină, dar, de fiecare dată, îndeamnă românii din diaspora să fie mai uniți decât oricând și să rămână la fel de implicați pentru a contribui la modernizarea României. Așteptările românilor din afara frontierelor în ceea ce privește implicarea statului în sprijinirea legăturilor cu aceștia încă se lasă așteptate, iar îndemnul la unitate nu trebuie să devină un deziderat doar atunci când se apropie alegerile, iar politicienii au nevoie de voturile diasporei lăsându-se în promisiuni neonorate ulterior de fapte concrete. Țara în care te naști sau din care pleci le cuprinde pe toate, iar românii din străinătate încă mai speră la un stat român stabil, motivat, implicat, receptiv, determinat și transparent în a rezolva cu adevărat problemele cu care se confruntă românii din străinătate. Instaurarea unui nou Guvern în prag de Ziua Națională a României face ca românii din străinătate încă să mai speră în sprijinul statului garantat prin Constituție și legi. Îndemnul la unitate, la demnitate și identitate națională, etnică, culturală, lingvistică și religioasă, la libera dezvoltare a personalității umane, la dezvoltarea spiritualității și a tradițiilor naționale trebuie să nu dispară niciodată din conștiința acestui popor.

LA MULȚI ANI ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI. E ZIUA NOASTRĂ, A TUTUROR ȘI TREBUIE SĂ NE BUCURĂM DE EA.

Titi Sultan, realizatorul emisiunii "Realitatea în Politică" la postul național de televiziune Kapital TV și "Revenirea la normalitate" la Inedit TV, Specialist în drept constituțional și parlamentar

DE VREI SĂ ȘTII CE ÎNSEAMNĂ ROMÂN...

Încercând să răspund invitației prietenilor care dau viață generosului proiect editorial „Români în Andalucia” de a transmite un mesaj cu ocazia Zilei Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918, m-am gândit că avem un fericit prilej pentru a ne reaminti învățăturile înaintașilor către toți cei ce vor, cu sincer interes și cu bună credință, să știe ce înseamnă a fi român. Învățături de care sunt convins că și comunitatea dumneavoastră are nevoie pentru a-și susține identitatea și pentru a promova sau, poate, pentru a apăra valorile esențiale, definitorii ale neamului nostru.

Răsfoind, așadar, prin colb de cronici am regăsit aceste fragmente din scrierile lui Ion Luca Caragiale, datând din anul 1899 și care, în pofida trecerii timpului, își păstrează actualitatea. Sau, dacă ne gândim mai bine, dobândesc sensuri și valențe noi. Iată: „Când ar fi să dau o povață unui tânăr român, iată pe care i-aș da-o:

<<Tinare, să-ți fie patria scumpă și sfântă ca și mama ta! S-o iubești și să o respectezi din adâncul sufletului tău! De dragostea și de respectul tău pentru ea să nu faci niciodată reclamă și paradă. Ba, ai dreptul și datoria să urăști, să lovești, să sfarمی pe acei frați ai tăi ticăloși care, în loc s-o iubească și s-o respecte ca pe o mamă cuminte, onestă și severă, o curtează, o măgulesc și o exaltează ca pe o bătrână cochetă, nebună bună de tocat!>>

<<Atât despre patrie -încheie mereu actualul Ion Luca Caragiale- și sper că-n tot ce am scris nu se va găsi despre generoasa și generoasa mamă vreo altă tiradă.>>

S-ar putea, firește, ca unii cititori să mă întrebe care au fost motivele pentru care, din multitudinea inepuizabilă de maxime și cugetări pe care le aveam la dispoziție am ales tocmai acest citat cumva surprinzător dacă îl raportăm la solemnitatea și la fastul Zilei Marii Noastre Uniri? Răspund fără ezitare: fiindcă, **astăzi, există multe, îngrijorător de multe provocări la adresa Ideii de Identitate Națională și a celei de Interes Național.** Provocări fabricate în laboratoarele ideologice ale unui globalism agresiv și demobilizator care taxează noțiuni sacre precum Patrie și Patriotism ca fiind nu numai desuete, ci profund nocive. Provocări cu care, sunt convins că și unii dintre dumneavoastră v-ați ciocnit și ați fost în situația de a le da riposta meritată.

Nu contest, de asemenea, că și dumneavoastră ați fost agresați de mesaje naționalist-extremiste, încercate de

ură și de otrava intoleranței etnice și religioase. Mesaje ai căror promotori nu se dau în lături să îi considere pe români ca fiind o categorie de populație dacă nu semi-barbară, cel puțin nepregătită să recepteze și să se sincronizeze cu valorile și cu normele civilizației contemporane. Valori și norme ai căror depozitari unici și exponenți exclusiviști sunt numai și numai ei! Sunt convins că, în asemenea situații, ați reușit să reacționați, ferm și aplicat, adică să dați replica meritată unor asemenea impostori sadea care, de fapt, nu au nimic în comun cu spiritul timpurilor noastre, în afară de o simplă coincidență de ordin strict cronologic.

În egală măsură, sunt convins că atunci când ați întâlnit și, cu siguranță, veți întâlni persoane care, din varii motive, nu au prea multe cunoștințe despre istoria, cultura și civilizația României, nu ați uitat și nici nu veți uita să faceți apel la memoria vie a documentelor și să le prezentați oameni și fapte cu care numele de România și numele de români își binemerită locul și recunoașterea în patrimoniul Europei și al umanității. Ion Luca Caragiale, din a cărui scriere am citat mai înainte, fiind, prin excelență, un magnific exemplu!

Cu aceste gânduri și cu aceste simțăminte închei, ridicând o cupă de șampanie în cinstea voastră dragi români din Andalucia și dragi români de pretutindeni!

La mulți ani, România, la mulți ani, frați români!

Șerban CIONOFF

SNFL - partener social al publicației "Români în Andalucia"

Sindicatul Național "Forța Legii" - Sindicatul de partea Ta!

Cu inventatorul Iuliean Hornet, despre remediul-minune anti-COVID19 și despre alte remedii pentru o Românie normală...

MARINA ALMĂȘAN

BĂRBAȚI DE 10

continuare din numărul 2

Marina Almășan : – *Ați pus pe picioare propria fabrică, ați devenit deci antreprenor. Care au fost cele mai mari "provocări" ale acestui statut?*

Iuliean Hornet : – Pot spune că sunt primul capitalist al României prin depunerea cererii de privatizare cu nr.1.

Dar cel mai important lucru este că **astăzi toți consumatorii de energie termică și electrică au la dispoziție energia regenerabilă din biomasa peletizată produsă de ecoHORNET** cu 5 tipuri și peste 80 de modele de echipamente pentru orice putere, asigurând toate fluxurile termice (apa caldă și supraîncălzită, aer cald și supraîncălzit, abur, ulei diatermic, radiații termice, ulei de piroliza, gaz de piroliza, biochat etc) Am peste 700 de martori în funcțiune, mă mândresc cu această reușită, că am finalizat proiectul început cu fratele meu Aurel Hornet de prin 2002.

Marina Almășan : – *Încă de la începutul acestui an, ați brevetat o invenție excepțională, de interes mondial, capabilă să ecologizeze întreaga planetă. Vorbiți-ne puțin despre ea, dar pe limba noastră, a "ne-specialistilor"!*

Iuliean Hornet : – "Energie pentru viață" ar fi un motto potrivit. Compania ecoHORNET a dezvoltat și patentat tehnologii și echipamente de producere a energiei termice și electrice, în mod eficient, economic și ecologic, utilizând biomasă naturală și deșeuri organice rezultate din activități umane.

"Puteți să vă imaginați o lume fără gropi de gunoi rău mirositoare? Sau că gunoiul menajer are aceeași valoare ca și gazul natural?? Da, e posibil!"

Piroliza este un procedeu termochimic, considerat de viitor, care descompune și transformă materiile organice în cărbune vegetal, compuși volatili și gaze combustibile. Acest procedeu implică schimbarea simultană a compoziției chimice și a fazei fizice a compusului, care este ireversibilă. Procesul de piroliză este un procedeu preponderent endoterm și se realizează într-o incintă închisă, fără oxigen sau cu aport scăzut de oxigen și emisii poluante "0". Instalația de piroliză ecoHORNET poate fi amplasată oriunde, deoarece nu depinde de prezența rețelelor de energie electrică sau de gaze. Montăm instalații de piroliză în containere maritime, pentru 100% mobilitate. Investitorii pot dezvolta afaceri de procesare a deșeurilor organice menajere/industriale din localități mici sau sate, din companii industriale, pe baza de abonament, folosind instalații mobile. Materia primă pentru combustibil este disponibilă oriunde în lume, este rapid regenerabilă și nu se provoacă dezechilibre naturale prin colectarea ei. Permite dezvoltarea de programe pentru valorificarea superioară a sub-produselor și deșeurilor din agricultură, creând plus-valoare pentru agricultori.

Fabricarea combustibilului este facilă, ecologică și nu agresează mediul înconjurător.

Fabricarea combustibilului presupune activități

tehnologice și logistice ce implică utilizarea forței de muncă pe plan local, ce duce la crearea de noi locuri de muncă și dezvoltarea comunităților locale.

Marina Almășan : – *...Sper că nu s-au speriat, cititoarele noastre, pentru această avalansă de informații științifice și tehnice! V-aș pune o întrebare generală : am observat că salvarea planetei figurează în fruntea listei dvs de obiective , și ca inventator, și ca om de afaceri. Care ar fi un Top 5 al celor mai spectaculoase invenții ce vă poartă semnătura!?*

Iuliean Hornet :

1. Piroliza ecoHORNET – Iuliean Hornet (sanitarul planetar, reciclarea 100% a deșeurilor solide și lichide neutilizate)
2. Arzătorul ecoHORNET – Iuliean Hornet (conversia biomasei peletizate în energie termică și electrică)
3. Tehnica militară Iuliean HORNET (instruirea militarilor)
4. Tubul radiant ecoHORNET – Iuliean Hornet (producere simultan: radiații termice, aer cald, apa caldă de la un arzător pe peleti)
5. Contor numeric personal – Iuliean Hornet (evidența loviturilor trase de gurile de foc, asigură protecția trupelor proprii).

Toate sunt Brevete Iuliean Hornet și , ca sa vă surprind, toate sunt aplicate și funcționează în România și alte 10 state. De fapt tot ce am brevetat am și aplicat, nu am nimic la sertar!

Marina Almășan : – *Impresionant, din nou! O întrebare poate tranșantă : dacă ați fi, pentru câteva zile, "dirigitorul" nr.1 al acestei țări (stați liniștit, nu aveți nicio șansă : oameni valoroși ca dvs nu au cum să accedă la astfel de funcții, în vremurile bolnave pe care le trăim!), care ar fi primele măsuri pe care le-ați lua, pentru binele*

românilor?

Iuliean Hornet : – O, eu nu-mi doresc această postură, nici nu sunt pregătit, eu vreau o majoritate parlamentară, patriotică, profesionistă cu care să facem separarea puterilor în stat și tot ce decurge dintr-un proces democratic și am chemat la lupta inclusiv fetele de 10.

Marina Almășan : – *În ultima vreme, Muna din "invențiile" echipei dumneavoastră face adevărate furori : antiviralul produs de dvs pare a fi "remediul-minune" în vindecarea COVID 19. Vorbiți-ne despre leacul miraculos!*

Iuliean Hornet : – Leacul, cum bine i-ați zis, este cunoscut din moși-stramoși ca un antiviral eficient în tratarea gripei și a răcelii, dar „elle oil's dvb” este regina leacurilor, o pădure de sanătate și este creat de Terapeut Naturist Elena Năstasa. După ce l-am testat și i-am depistat miracolul, am decis să dau o mana de ajutor pentru a-l atesta și testa, în

vederea punerii lui pe piață.

Lupta a fost dură cu uși trântite în nas la cel mai înalt nivel, iar astăzi toată lumea de sus îl folosește, dar nu-l acceptă, oare de ce?

Citiți recenziile, rugați cititorii care folosesc acest „leac” să vă informeze, sunt peste 40.000 de utilizatori și vă veți convinge de utilitatea lui în toate afecțiunile virale, bacteriene, inflamatorii, candidiei, stafilococului auriu, rinite, etc, etc, etc., inclusiv Covid 19.

Dar să las specialiștii să vă spună:

"Ministerului Educației și Cercetării -I.C.C.F București a certificat in 11.05.2020 produsul "ELLE OIL'S dvb" al SC Shamanic Apothecary SRL . ELLE OIL'S dvb este confirmat.

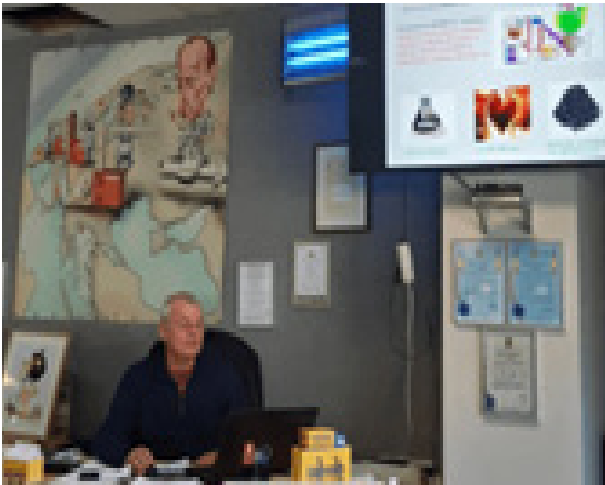
ELLE OIL'S dvb este o soluție care, prin compoziții săi, are proprietăți antivirale, antibacteriene și antiinflamatoare pe bază de extracte uleioase esențiale cu greutate moleculară mare, obținută prin mijloace biotehnologice, fără conținut de Organisme Modificate Genetic și proteine organice.

Soluția dezinfectantă ELLE OIL'S dvb este indicată în tratamentul adjuvant al afecțiunilor sistemului respirator superior, inclusiv: nas, sinusuri, rinofaringe, rinită, infecția cu Stafilococ (Staphylococcus aureus) în nas și Candida orofaringiana (Candida albicans), atât în faze acute, cât și cronice, ante și post-virală sau provocată de

poluanții mediului înconjurător; sindroame de gripă sau răceală; stare congestivă în sistemul respirator superior (sinuzita, disfație, laringită și faringită, afonie, tuse), depistează și vindecă instantaneu cei mai puternici viruși și bacterii.

Testele efectuate pe subiecți infectați confirmă miracolul. Departamentul de Analize Fizico-Chimice și Controlul Calității al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare Chimico-Farmaceutică – I.C.C.F. București din cadrul Ministerului Educației și Cercetării a emis Certificatul de Analiză Nr 1/11.05.2020 și Studiul Microbiologic (Raport de Testare 11/2020) atestă calitatea și eficiența produsului ELLE OIL'S dvb în igiena căilor respiratorii (nas, sinusuri, rinofaringe...) cât și în stări congestive ale acestora (testări microbiologice – activitate microbiană), comanda 672/27.04.2020.

Analiza Fizico-Chimică s-a efectuat în conformitate cu prevederile Ph Eur. 9.0 monografia "ESSENTIAL OILS" Relații complete pe site: elleoils.com

Marina Almășan : – și...L-ați prezentat autorităților? Deși am tot auzit de existența marilor jocuri de interese, în domeniul sănătății, risc totuși să vă întreb: ce reacție au avut cei "de sus", căroră le-ați vorbit de soluția găsită de dvs? De ce nu se află încă în farmacii?

Iulian Horneț : – Sper ca imaginea de mai jos să spună tot, eu pot demonstra că au fost informați toți: Președinte de 3 ori, Guvern Orban de 3 ori și toți miniștrii actuali (toți), toate televiziunile, apoi, Rafila, Cercel, Arafat, Musta și Tătaru în mod special, dar și formatorii de opinii: Cristoiu, Mănăstire, Banciu, Barbu, Chireac, Pătraru, Duminică și aproape toți. Nu suflă nici unul vreo vorbulețică despre primul Vaccin românesc sub forma de ulei nazocefagian.

Institutul Cantacuzino dorește să creeze cu 2.000.000 de euro un vaccin care de fapt nu este vaccin ci un unguent pentru nas, ne spunea directorul institutului la un post de televiziune după ce a fost tratat de mine, mi-a promis că până seara mă sună să-mi comunice dacă poate fi testat în alt laborator. Au trecut cred 5 luni și încă mai aștept telefonul unui comandant militar căruia i sa încredințat salvarea românilor, RUȘINE COMANDANTE!

Am cerut tuturor să aprobe testarea pe pacienții depistați care acceptă testul pe propria răspundere, în mod oficial și sub controlul lor. Nu vor, noi am făcut aceste teste în mod legal cu acordul pacientului, cunoaștem exact ce se întâmplă, și afirm că este primul produs care testează și omoară instant virusul în cavitatea nazală și esofagiană. Am experimentat inclusiv în spitale la cei cu capacitate de până la limita de 70% iar doctorii au afirmat după 3 zile de tratament aplicat simultan cu cel făcut pe test de pacient (pacientul poate confirma); aici s-a întâmplat un miracol, viteza de refacere este uimitoare.

Marina Almășan : – Pentru că anticipez curiozitățile "lumești" ale cititorilor noștri, am să vă întreb, în final, cine este Iulian Horneț, după ce-și dă jos haina de inventator? Vorbiți-mi despre familie, pasiuni, timpul liber, ce vise aveți?

Iulian Horneț : – Am împlinit de curând 70 de ani, parcă a fost ieri, am în minte imagini de când eram foarte mic, îl văd pe Aurel mergând prin salon, iar eu mă agățam de patura de pe pat, de perdele în încercarea de

a mă ridica. Pe la doi ani am înghițit o monedă a vremii și am avut pază 2-3 zile o matușă, până am eliminat comoara, îmi amintesc de tunelurile de zăpadă din iarna lui '54 care traversau toată curtea, de la casă la grajd, la fântână, la cotețe, la magazii, la plugurile de coceni, paie și lucerna. Și desigur una până la closet.

De plictisit nu am avut cum, pentru că niciodată nu mi-a ajuns timpul. Haina mea de inventator este tare uzată, în ultimii 20 ani nu prea am dat-o jos.

Nu aș intra prea mult în subiectul intimitate, totuși pot fi mândru pentru copiii mei 2 fete din prima căsătorie, 4 nepoți și 3 stranepoți...ups! m-am desconspirat și atunci trebuie să vă spun că am avut 2 căsnicii simetrice în timp; căsătorit ianuarie 1970 – divorțat ianuarie 1990 și căsătorit martie 1993- divorțat martie 2013. Acum am treabă, dar dacă ar fi să mai vin odată pe pământ, aș încheia fiecare căsătorie la 10 ani, e cea mai faină perioadă a unui cuplu.

Am fost un fan al practicării sportului - box, handbal, volei, atletism, dar fotbalul e rege, am jucat 4 ani și am antrenat circa 5 ani. Nici în acest domeniu nu am avut astâmpăr și am creat un sistem ceva mai colectiv, pentru echipa fără vedete, un 3-2-3-2 iar cu o instruire adecvată dominarea era absolută. Mă apăram cu 5 (3-2), construim cu 5 (2-3) și atacam cu 5 (3-2) iar rezultatele au fost uimitoare, promovare 3 ani consecutivi și un golaveraj de +98. Presa vremii consemnează aceste succese în fotbal, iar sistemul a fost cumva adoptat de Olanda care și-a creat din 1988 vestita „portocală mecanică”

Visez foarte rar, noaptea, dar ziua mă bat multe gânduri și nu năstrușnice, doar cele pe care le pot face:

- să fac România independentă energetic
- să o fac cea mai curată din lume
- să opresc deșertificarea solului și să-i cresc fertilitatea, poporul român să nu ajungă cerșetor și slugă, Aici am eu competențe. Eu pot și vreau.

Marina Almășan : – Un om de talia dumneavoastră ar trebui să aibă un cuvânt de spus și în domeniul politicului. De ce v-ați tinut departe de el?

Iulian Horneț : – Așa cum vă spuneam, noi cei educați prin munca și pentru muncă avem mereu ceva de făcut iar în politică te bagi dacă;

- (1) dacă nu știi să faci nimic 28%,
  - (2) dacă ești un nimic 32%,
  - (3) dacă vrei să faci avere și 10% reușesc,
  - (4) dacă te cheamă, arăți bine și te protejează cineva 12%,
  - (5) dacă ai chemare și dorești o schimbare în bine 18%.
- După cum vedeți, România cu această structură nu va ieși din comă, mai mult va fi trasă în groapă pentru că

CETĂȚILE noastre: PALATUL PARLAMENTULUI, PALATUL VICTORIEI și PALATUL JUSTIȚIEI au fost ocupate de clanuri politice, economice, juridice, grupări mafioate și clientelare.

Marina Almășan : – Ce planuri aveți în politică?

Iulian Horneț : – Am creat în regim de urgență Rețeaua Profesiștilor „RENAȘTEM”, rețea care va oferi o alternativă celor peste 90% dintre românii care doresc înlocuirea clasei politice actuale, reformarea Parlamentului României, separarea puterilor în stat, suveranitatea poporului și multe alte reparații legislative. România noastră, o țară bogată, plină de genii și cu oameni de mare valoare, a ajuns o țară săracă, vasală și fără prestigiu.

O lovitură inteligentă poate sparge baricada ridicată de clanuri politice, economice, juridice, grupări mafioate și clientelare și va crea posibilitatea să ne recuperăm România, să repună în drepturi: cinstea, onoarea, respectul, competența, creativitatea, credința !!!!.

Marina Almășan : – Ce oameni aveți în echipă?

Iulian Horneț : – Avem destui oameni care susțin platforma, oameni cu scaun la cap, profesioniști, vizibili în domeniul lor, cu rezultate remarcabile, patrioți și iubitori de neam. Din Grupul de Inițiativă vă amintesc doar cațiva: Prof. Florian Colceag, Prof. Ion Coja, Inventator Iulian Horneț, Ing. Justin Octavian Balta, Ing. Ioan Hossu, Prof. Alexandru Stanila, Avocat Diana Iovanovici Soșoaca, Prof. Mircea Vintilescu, Scriitor Alexandru Mironov, Dr. Radu Dop, Prof. Camelia Petrescu, Jurnalist-scriitor Miron Manega și mulți alții.

Marina Almășan : – O ultimă întrebare, domnule Horneț: cum arată o "România schimbată"? Cum se poate ajunge la o astfel de Românie?

Iulian Horneț : – România poate deveni mândră și respectată după ce coborâm din bernă seceră și ciocanul. Constituția este mama înțelepciunii, este ghidul unui popor, asigură suveranitate și bunăstare, onoare și respect, ordine și disciplină, este crezul și speranța, doar că a noastră Constituție este fracturată, terfelită, interpretabilă și consultativă. Accesul unor profesioniști autentici la cârma Țării va face posibilă Separarea Puterilor în Stat, elaborarea și realizarea unui Proiect de Țară pe termen mediu și lung, care să rezolve marile probleme cu care România se confruntă.

Marina Almășan : – Vă mulțumesc pentru interviu și...Doamne ajută!

Inima României

1 Decembrie 2021. Sărbătorim o nouă Zi Națională, dar cum ne găsește după mai bine de un secol de la înfăptuirea sa? Suntem noi cei de azi societatea la care visau eroii acelor zile cu adevărat mărețe pentru Țară?

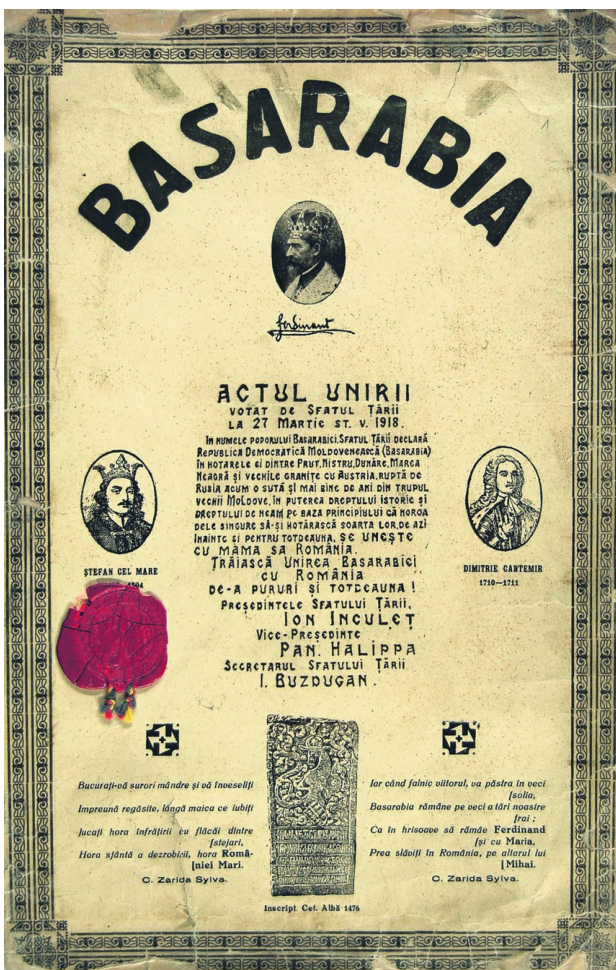
Un bun profesor de la Facultatea de Drept ne-a spus la un curs că mai important este să pui întrebările corecte, întrucât răspunsurile la acestea se pot schimba în timp. Scriu aceste rânduri și fără a părea pretențioasă, departe de mine o așa intenție, mă preocupă ce aș putea să împart cu Dumneavoastră, care să merite timpul pe care mi-l acordați cu atâta generozitate aici. Dar și cum aș putea să vă stărnesc curiozitatea intelectuală pe o temă care de prea multe ori este tratată de unii cu un patos ce te sperie, iar de alții cu o indiferență cinică. Două părți de România secolului XXI care au uitat să vorbească una cu alta, să se înțeleagă și să se accepte reciproc. Cum pot avea o expunere echilibrată în care fiecare să se regăsească în calitatea lui esențială: aceea de **român**.

Și, atunci, mi-a venit în minte un gând ce se îndreaptă către o conștiință ce este și în prezent contemporană, un spirit care și-a dăruit inteligența scânteietoare și talentul nativ, dar și cultivat cauzelor naționale pledând pentru interesele românești în problemele integrității, unității, independenței și suveranității, dar și pentru cauzele generale în problemele păcii, războiului, securității, dezarmării, cooperării politice, economice, culturale, științifice, revizuirii tratatelor, funcționării organismelor internaționale.

Despre cine este vorba? Despre **marele român, european, gânditor, orator, diplomat, om de acțiune și bărbat de stat** care a fost Nicolae Titulescu.

Câți dintre noi îi cunoaștem cu adevărat valoarea și cum a luptat pentru idealul național? Cu modestie, voi încerca să vă povestesc în acest spațiu jurnalistic un scurt fragment din intensă lui viață de militant al cauzei românești la moment de mare răscruce pentru cursul istoriei noastre ca Țară.

Odată cu declanșarea primei conflagrații mondiale, Nicolae Titulescu și-a concentrat toată energia creativă și eforturile cauzei făuririi statutului național unitar român. Dintre toate discursurile pe care le-a ținut de-a lungul timpului și destinului său politic, poate cel mai emoționant rămâne cel pronunțat la **Ploiești** în data de **3 mai 1915**,

o cuvântare ce ar trebui să fie inclusă în integralitatea sa în cărțile de istorie din școli ca o piedică în calea uitării. L-am ales nu întâmplător, pentru că acest discurs arată că în momente-cheie mințile curajoase sunt cele care construiesc națiuni.

Vă invit să vă faceți propria opinie despre acest **discurs**, citind cu atenție fiecare cuvânt al său. Personal, achiesez opiniei că tot ceea ce Nicolae Titulescu a afirmat în acele zile grele pentru popor a biruit timpul și a demonstrat că ideile lui sunt de un autentic și de netăgăduit patriotism.

Titulescu a afirmat apăsat la Ploiești că neutralitatea trebuie abandonată și că locul României era lângă Aliați ca să se recupereze Transilvania, inima României. Vorbele sale nu trebuie privite ca un abandon al celorlalte provincii românești aflate sub ocupație străină, **Basarabia și Bucovina**, ci trebuie înțelese în contextul unei **gândiri în care revenirea la Patria Mamă a teritoriilor românești era privită ca un tot unitar.** De altfel, singurul război pe care Titulescu îl considera just era acela de eliberare de sub jugul opresiunii străine și de apărare împotriva agresiunilor externe.

*“Iubiți cetățeni,
Se apropie anul de când, brusc, fără pregătire, tragic, România a fost pusă în fața clipei care trebuia să decidă de toate străduințele trecutului ei întunecat și vitreg și de toate făgăduielile viitorului ei luminos și falnic: clipă supremă, pe care am întrezărit-o cu toții în visurile noastre de mărire, clipă pe care nu îndrăznea să sperie a o vedea sosind generațiunea chemată să o trăiască!*

Se s-a întâmplat atunci, cum a fost împiedicată făptuirea păcatului monstruos și inept de a ne vărsa sângele pentru apărarea granițelor vrăjmașilor noștri, a acelor granițe care de veacuri ne sufocă, a acelor granițe care sunt ca niște tăieturi adânci și dureroase în corpul viu al națiunii, a acelor granițe pe care, dacă nu vom reuși să le spulberăm, ne vor încătușa ca zidurile unei temnițe, la umbra căroara viața se ofilește și se stinge, ce s-a întâmplat atunci o știm cu toții.

*Cum am fost feriți atunci să nu ajungem nenorociți și mici, nedreptățiți și nedemni, asupriți și totuși disprețuiți, aceasta va fi o veșnică glorie pentru acei care au avut menirea să o îndeplinească!
Instinctul neamului, prin aleșii lui, a vorbit la timp!
Instinctul nu se poate însă opri aici, instinctul nu poate să adoarmă, atunci când a trezit sufletul!*

Și sufletul românesc, răscolit de amintirile istorice, răscolit de destinul lui măreț, pe care de-a pururea l-a întrevăzut în zare, răscolit de puterea momentului prin care trece, sufletul românesc, mai treaz și mai sus ca oricând, ordonă ca acțiunea să nu întârzie.

Problema care se pune azi României e înfricoșător, dar simplu: sau România pricepe datoria pe care i-au creat-o evenimentele în curs, și atunci istoria ei abia începe, iar viitorul ei va fi o răzbunare prelungită și măreață a umilințelor ei seculare; sau România - mioapă la tot ce e “măine”, cu ochi mari, deschiși la tot ce e “azi”, nu pricepe și înlemnită stă pe loc, și atunci istoria ei va înfățișa pentru vecie exemplul, unic și mizerabil, al unei sinucideri viețuite!

Din împrejurările de azi, România trebuie să iasă întreagă și mare! România nu poate fi întreagă fără Ardeal: România nu poate fi mare fără jertfă!

Ardealul e leagănul care i-a ocrotit copilăria, e școala care i-a făurit neamul, e farmecul care i-a susținut viața. Ardealul e scânteia care aprinde energia, e mutilarea care striga răzbunare, e fățărnicia care cheamă pedeapsa, e sugrumarea care cere libertatea! Ardealul e românismul în restriște, e întărirea care depărtează vrăjmașul, e viața care cheamă viața!

Ne trebuie Ardealul! Nu putem fără el! Vom ști să-l luăm și, mai ales, să-l merităm. Pentru Ardeal nu-i viață care să nu se stingă cu plăcere; pentru Ardeal, nu-i efort care să nu se ofere de la sine; pentru Ardeal, totul se schimbă, totul se înfrumusețează, până și moartea se schimbă: încetează de a fi hidoasă, devine atrăgătoare!

Ardealul nu e numai inima României politice; privești harta: Ardealul e inima României geografice !

Din culmile lui, izvorăsc apele cari au scâldat românismul în istorie: la miazănoapte, Someșul; la apus, Mureșul, la miazăzi, Oltul! De-a lungul Carpaților, România de azi se întinde ca o simplă zonă militară a unei fortărețe naturale, încăpută în mâini străine!

Împreună cu cel care a fost domnul George G. Potra, istoricul care a scris peste 100 de comentarii și studii cu privire la activitatea lui Nicolae Titulescu (făcută chiar în biroul lui N. Titulescu din Casa memorială din București Șos. Kiseleff, nr. 47, sector 1)

Acel care nu se simte tăiat la brâu când privește Ardealul, acela nu-i român, acela-i sămânță străină pripășită în România, pe vremea când o băteau vânturile din toate părțile!

Ne trebuie Ardealul, dar ne trebuie cu jertfă! Nu se lipește carne de carne, fără să curgă sânge! Nu se ia Ardealul cu neutralitatea. Neutralitatea și-a avut rostul, dar și-a trăit traiul. Și-a avut rostul, pentru că neutralitatea noastră n-a fost nici calcul, n-a fost nici teamă! Neutralitatea noastră a fost, la început, zidul definitiv, ridicat contra acelor care voiau să ne împingă la o nelegiuire de neam, și de care s-a sfărâmat viziunea lor heraldică: Vulturul român purtând în cioc coroana Sfântului Ștefan; ea s-a transformat apoi în adăpostul din dosul căruia ne putem pregăti și putem aștepta ziua cea mare; neutralitatea a devenit azi pânza de păianjen, pe care cel mai inocent zefir o poate rupe în bucăți!

România nu-și poate prelungi neutralitatea peste limitele trebuințelor sale și, mai ales, peste limitele demnității sale. Un stat nu poate să rămână neutru, decât atunci când n-are de cerut; un stat nu poate rămâne neutru, atunci când are revendicări de impus, atunci, mai ales, când și le-a formulat!

Aceasta ar însemna sau că nu e în stare să cucerească ceea ce pretinde că e al său, ceea ce e umilitor până la durere sau că a renunțat de bună voie la idealurile lui, ceea ce e absurd până la nebunie! Nu se poate ca ceea ce a conceput mintea românească, ca ceea ce a simțit inima românească, să nu poată înfăptui energia românească. Dar, nimic nu slăbește energia ca așteptarea, nimic n-o uzează mai sigur ca neîntrebuițarea, nimic, în schimb, n-o aprinde până la paroxism ca conștiința ei că-i tare și considerată! Or, de această considerațiune, românismul are azi nevoie, mai mult ca oricând. Ce zic? Mai presus de orice!

Azi, când cele mai civilizate state au acceptat acest măcel îngrozitor, această pustiire fără exemplu, nu pentru a desființa o națiune, ci pentru a distruge o concepțiune, nu pentru a întrona o dominațiune, dar pentru a inaugura o politică, apare clar că nimeni nu se va bucura de roadele noii stări de lucruri, dacă nu s-a arătat demn din vreme, nu numai cu vitejia, dar mai ales cu sufletul!

Fără jertfă sângeroasă și bogată, fără frăție de arme și de durere, nicio piatră de graniță nu se va muta din locul ei! Fără încrederea acelor care ne-au precedat în luptă, fără convingerea lor că avem o profundă idee de drept și de datorie, fără iubirea sinceră a libertății, nu numai a noastră, dar a tuturor, fără o înălțare sufletească susținută, jertfa noastră oricât de mare ar fi nu poate să-și dea roadele, pentru că îi lipsește tocmai aceea ce-i dă ființă: valoarea ei morală!

De aceea, eu cred că acei ce ne conduc nu vor uita o clipă că ei reprezintă azi mai mult decât dibăcia românească, că ei întrupează, azi, înalta concepțiune morală a românismului, ca forță civilizatoare! Și poate că aceasta s-ar impune mai lesne printr-o atitudine, decât printr-o negociere prelungită. Sau românismul se va dovedi a fi o forță civilizatoare de prim-ordin, și atunci va triumfa, sau românismul se va dovedi a fi fost numai marca unui egoism laș și hrăpăreț, și atunci, el va pieri, cumva, pe urma acestui război, tot ce n-are reazim în drept și în jertfă...

Dar, ce zic? Românismul să piară? Nu e oare în fiecare din noi dorința de jertfă? Nu e în fiecare din noi revoltă pentru nedreptate, deznădejde pentru asuprire? Nu dorm în sângele nostru strămoșii care așteaptă ceasul de a fi deșteptați în mărire?

Nu, nu va pieri românismul pe urma acestui război; vor pieri numai aceia care nu s-au arătat vrednici de dânsul!"

Lecturând discursul, nu-i așa, că se poate înțelege un pic mai bine figura lui Titulescu? Că se poate pipăi sufletul unui român între români?

Privind înapoi și făcând un arc în vremuri, putem afirma că România a avut șansa la răscrucea vieții sale de a avea

câțiva oameni politici, femei și bărbați, deopotrivă, ale căror gânduri și idei erau în consonanță cu sentimentele tuturor românilor, iar Titulescu a fost una dintre acele voci care au făcut auzită realitatea că pacea nu poate exista

în Europa câtă vreme imperiile otoman, austro-ungar și țarist dețin teritorii ce aparțin altor state. Oameni politici care au fost umani, au făcut și greșeli, s-au confruntat unul cu altul, dar când ceasul istoriei a sunat, mereu s-a găsit acea minte socotitoare care să-i unească pentru a nu rata atingerea obiectivului propus.

Ca femeie, nu pot să redactez acest articol fără a menționa contribuția decisivă pe care a avut-o cea mai de seamă luptătoare pentru cauza românească: **Majestatea Sa Regina Maria a României**. Adevărul este că în 1919 la Paris - când România cerea Transilvania, Bucovina și întreg Banatul - **Ionel Brătianu** era tratat cu răceală și ignorat. Sosirea imediată în acest context a Reginei în Franța a schimbat acea realitate neprielnică: premierul **Georges Clemenceau** a întâmpinat-o la Palatul Elysée cu garda de onoare, președintele **Poincaré** i-a conferit Legiunea de Onoare, **Academia Franceză** a aplaudat-o devenind prima femeie din lume căreia i s-a acordat titlul de membru-correspondent, iar parizienii au primit-o cu un deosebit entuziasm. De la Paris, Regina a plecat la **Londra** unde a cerut ajutorul familiei în care se născuse: totul pentru România. Vărul ei, Regele **George V**, chiar a întâmpinat-o la gară, iar Regina Angliei i-a împrumutat bijuteriile pe care avea să le poarte la marile banchete europene, întrucât cele aparținând Coroanei României - împreună cu tezaurul țării - se aflau în Rusia. I s-au facilitat imediat întrevederi cu **Lloyd George, Austen Chamberlain și Winston Churchill**.

Când Regina Maria revine la Paris, România era privită favorabil la Conferința de Pace. Merită subliniat că Regina Maria s-a întâlnit și cu președintele Statelor Unite ale Americii, **Woodrow Wilson**, poate, cel mai dificil interlocutor al său. Însă, la final, energia pusă în slujba României de către Regina Maria a dat roade.

Vă prezint, mai jos, câteva dintre gândurile Reginei din

acele clipe:

"Acea amintire plină de iubire a poporului meu a

fost partea cea mai fericită a imaginii de după război: căldura, partea însorită, partea sufletească. Mult mai puțin plăcute erau eternele conflicte politice, intoleranța generală și nemulțumirea, bâjbâiala într-o atmosferă de nesiguranță, plină de suspiciune. Ca și cum, oboșiți de atâta eroism, toți erau gata să-și critice vecinul, să le descopere la alții greșelile pe care nu doreau să le vadă la ei înșiși. Nu mai exista indulgență, ci doar o sfâșiere mutuală, în locul unei solidarități solide și benefice idealurilor comune. Regele și cu mine sufeream mult din cauza dezbinării poporului și a inabilității sale de a se uni; asta făcea să pară totul de mii de ori mai greu și mai descurajant. Visul de veacuri se realizase: România Mare era un fapt împlinit, dar nu trebuia să rămânem încremeșiți în acest punct. Aveam în fața noastră un munte de munca dură, multe probleme de rezolvat care presupuneau reorganizare și omogenizare a diverselor elemente, instituții."

Așa-i că vi se pare oarecum cunoscut acest tablou general?

Ca avocat, am datoria de a aminti substanțiala contribuție a lui **Nicolae Titulescu** în construirea și perfecționarea unei **legislații românești** atrăgând mereu atenția că este imposibil a transplanta modele legislative străine care sunt utile în acele societăți, dar inadecvate realității românești. Că trebuie luat în considerare dreptul pozitiv străin, mai ales cel francez, dar că legile românești este necesar să fie expresia intereselor vitale ale țării. Reforma financiară îi poartă semnătura, iar ca Prim Delegat la Conferința de pace, **Nicolae Titulescu negociază și semnează - 4 iunie 1920- Tratatul de la Trianon ce consfințește în plan internațional desăvârșirea unității naționale a statului român ce fusese realizată intern prin Actul Unirii din 1 Decembrie 1918 la Alba Iulia**. Ulterior, ca ambasador la Londra sau reprezentant al României la Societatea Națiunilor, ca lider al diplomației la nenumărate conferințe, Nicolae Titulescu ne apăra cu mare dăruire și înaltă competență: **ducea țara cu el și o impunea atenției internaționale în cele mai alese cercuri ale puterii**.

În loc de încheiere, îl voi lăsa pe însuși Titulescu -civilist prin formație, dar internaționalist prin vocație- să vă vorbească iar direct:

„Românii concep ei înșiși interesele lor politice, ca și francezii, dar voiesc ca ceea ce fac să apară ca o acțiune concordantă pe care o doresc din toată inima, iar nu ca o acțiune dependentă, pe care o resping ca necorespunzând sentimentului lor de demnitate națională. “

Munca creatoare a lui Titulescu a lăsat în politica României mai mult decât un moment, ne-a lăsat tuturor un model de român care a luptat prin toate puterile sale să își aducă semenii în concertul european intelectual.

**La mulți ani buni înainte,
România!**

Av. Cristiana Uzună

Aceasta trebuia să fie

HARTA ROMÂNIEI

Această hartă a României Mari este aproape de negăsit pe internet, prin motorul de căutare Google întrucât, din motive „misterioase”, nu apare listată. Cât privește detaliile documentare, nici atâta.

Există mai multe hărți cu același contur, este adevărat, **DAR NU ACEASTA**. Este vorba, așadar, despre „**Harta României și țărilor vecine**” în granițele revendicate în ajunul

Conferinței de Pace de la Paris și a fost întocmită de generalul de brigadă **Constantin Teodorescu**, la Institutul Cartografic Iași, în anul 1918.

General Constantin Teodorescu

Această hartă, care reconstituie „**granițele naturale**” ale României (adică teritoriile locuite majoritar de români), a participat și la „**Războiul hărților**”, premergător aceleiași Conferințe de la Paris din ianuarie 1919.

Și acum explicația ocultării acestei hărți în mediul online: „**Harta**

României și țărilor vecine”, întocmită de generalul **Constantin Teodorescu în 1918**, la Institutul Cartografic Iași, reprezintă mărturia încălcării, la Trianon, a unor norme consacrate de drept public și drept internațional, întrucât această hartă - și nu alta! - a fost prezentată la Paris, în ajunul Conferinței de Pace, ea fiind realizată conform „**Declarației de Unire cu Țara**” la **Adunarea Națională Constituantă de la Alba-Iulia din 1 Decembrie 1918**.

Situația, sub aspect juridic, a fost amplu și în detaliu analizată de istoricul Mircea Dogaru în cartea sa „**Între Alba-Iulia și Trianon. Ungaria tuturor cauzelor și războaiele de succesiune (1918 - 1920)**”, din care prezentăm un fragment.

(Miron Manega)

La 15 noiembrie 1918, **Consiliul Național al Unității Române** a promulgat ceea ce am numi astăzi „**legea electorală**” – coloana vertebrală a oricărei democrații autentice – adică regulamentul pentru alegerea deputaților Adunării Naționale a Românilor. Precizându-i-se caracterul **reprezentativ, consultativ și implicit de constituantă**, **Adunarea Națională** a fost convocată, prin anunțul din 20 noiembrie, pentru data de 1 decembrie 1918 la Alba-Iulia. În număr de 1.228, delegații au fost aleși **în mod democratic**, în cadrul **circumscripțiilor electorale locale** sau al organizațiilor tuturor partidelor politice, asociațiilor și organismelor economico-financiare, culturale, religioase și militare, primind fiecare **mandatul susținerii Unirii „acestor români și a teritoriilor locuite de dânșii cu România**”. Pentru protejarea și susținerea delegaților, peste 130.000 de locuitori ai tuturor localităților românești cuprinse

între Tisa și arcul carpatic s-au deplasat la Alba Iulia, constituindu-se într-o uriașă **adunare de obște** reprezentativă, care a certificat decizia de unire, în conformitate cu principiul autodeterminării, drept autentic act de voință națională.

Conform mandatului încredințat, președintele Marii Adunări Naționale de la Alba-Iulia, Gheorghe Pop de Băsești, a declarat, în Cuvântul de deschidere, Adunarea, drept „**CONSTITUANTĂ ȘI DESCHISĂ**”, fapt care a îndreptățit-o, conform tuturor normelor de drept recunoscute, să adopte, ca act juridic, istorica „**Declarație de Unire cu Țara**”. În lectura lui Vasile Goldiș, aceasta făcea

cunoscut că

„**Adunarea Națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească (teritoriile românești dintre Tisa și Carpații Occidentali – n.n.) adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba-Iulia în ziua de 18 noiembrie / 1 decembrie, decretează unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dânșii cu România. Adunarea Națională proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al Națiunii Române la întreg Banatul cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre**”.

Votul în unanimitate al delegaților

ÂNIEI MARI!

teritoriilor românești din fost monarhie dualistă cu patria-mamă, decretată de Adunarea Națională Constituantă de la Alba-Iulia, necondiționat, în baza dreptului inalienabil al românilor din respectivele teritorii la autodeterminare și suveranitate națională, a fost cu un an și șase luni anterioară semnării tratatului de pace româno-ungar, un act legiferat, legalizat. **Un acord încheiat între două entități suverane**, deoarece Regatul României, ca stat suveran nu a făcut decât să aprobe, prin organul său constituțional, ca și în cazul „Basarabiei” și al Bucovinei, decizia luată de Constituanta românilor din Banat, Transilvania și Partium, teritorii ce-și redobândiseră **suveranitatea**. Din momentul sancționării „Legii de unire”, similar situației din celelalte state europene reunificate, provinciile care decretaseră unirea cu Țara au încetat să mai ființeze în calitate de corpuri politice suverane, devenind **părți integrante** ale teritoriului Regatului României.

De menționat că întregul proces a fost legalizat sub aspect juridic și de deciziile similare ale minorităților alogene (parțial ungurii, sașii, svabii, secuii, evreii, țigani, etc. în totalitate) care, consultate, au subscris prin hotărâri luate în cadrul unor adunări cu caracter plebiscitar juridic recunoscute. Drept urmare, Tratatul de Pace de la Trianon (4 iunie 1920), cu corectivele teritoriale în defavoarea românilor,

impuse de interesele regionale ale marilor puteri, nu au făcut decât să consacre acceptul Ungariei, în calitate de stat succesor al defunctului Imperiu dualist, față de acordul încheiat și legiferat între două părți contractante suverane [...].

Privită în lumina dreptului internațional, având caracterul unui adevărat plebiscit, național și reprezentativ, menit să permită manifestarea voinței colective (fundamentul cel mai puternic și titlul de drept necontestat al oricărei alcătuirii statale), Adunarea de la Alba-Iulia a consacrat ca act juridic cu valoare de drept internațional, cu aceeași valoare, așadar, ca și Tratatul de Pace de la Trianon, istorica **DECLARAȚIE DE UNIRE**. Astfel calificată pe plan juridic, internațional, Adunarea apare ca o formă populară de consultare neprescrisă de vreun act juridic internațional, având o valoare sporită, în ordinea morală și juridică față de simpla consultare la o zi determinată și impusă printr-un angajament prealabil [...].

Caracterul de drept public al Adunării de la Alba-Iulia a fost în întregime admis și de dreptul internațional public, de Conferința de pace și de stipulațiile tratatelor de pace [...].

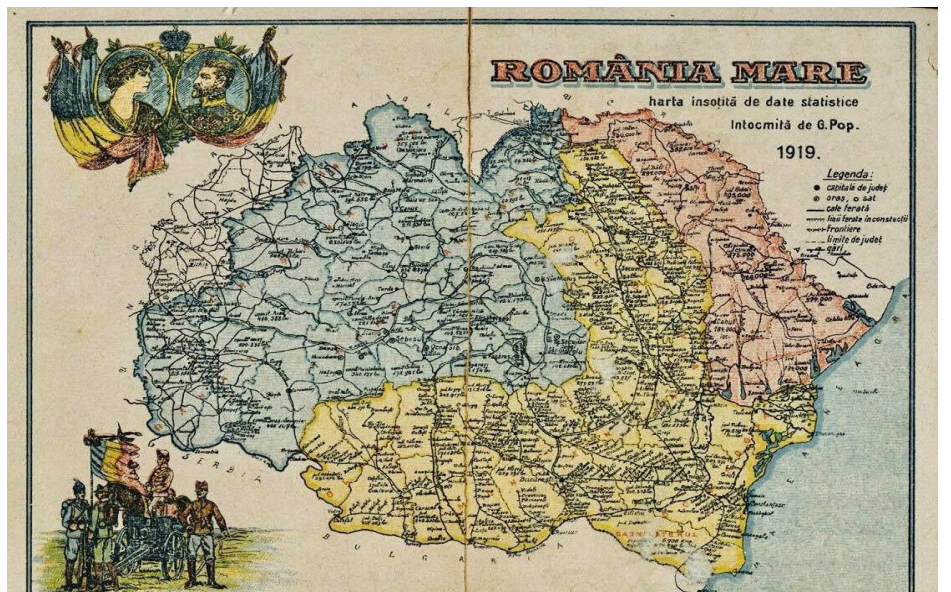
Col. (r) Dr. Mircea Dogaru

a constituit **baza juridică, legalizarea actului**, enunțat de președintele Gheorghe Pop de Băsești: „**Adunarea Națională a Poporului Român din Transilvania, Banat și părțile Ungariei** (Partium – n.n.) **a primit rezoluțiunea prezentată prin Vasile Goldiș în întregimea ei și astfel unirea acestei provincii românești cu țara-mamă... este pentru toate veacurile decisă!**”.

Adunarea Națională, având caracter de **Constituantă, fiind organ legislativ și al suveranității naționale** pentru poporul român trăitor în Ardeal, Banat, Crișana, Sătmar, Maramureș, etc., hotărârile sale au avut **putere de lege** păstrându-și până astăzi, în conformitate cu principiile de drept

internațional în baza cărora au fost adoptate, o importanță covârșitoare și de netăgăduit sub aspectul juridic și politic. Ele au fost grupate pe genuri de probleme, de primă urgență fiind cele ce consfințeau Unirea cu Regatul României ca decurgând din dreptul inalienabil al națiunii române de a decide soarta sa și a teritoriului moștenit de la înaintași.

Formând izvorul de drept al dreptului constituțional român, aceste hotărâri au fost ratificate prin „**LEGEA DE UNIRE**”, votată în unanimitate de prima Adunare Constituantă a României întregite, publicată în Monitorul Oficial nr. 206 din 1 ianuarie 1920. Din punct de vedere juridic așadar, Unirea

IDENTITATE NAȚIONALĂ

MIRACOLUL DE LA CHILIA

de Valeru Ciurea

Continuare din numărul 2

Cu o extraordinară putere de muncă și de creație, nea Nica a lăsat în urma sa un tezaur adunat într-un muzeu pe care și l-a dorit cu ardoare și pe care a și reușit cu eforturi exclusiv proprii să îl îmbogățească nu numai cu obiecte adunate din vatra satului și din gospodăriile de prin Chilia, Făgețelu și Topana dar și cu obiecte de mare valoare culturală și artistică realizate de mâna și de mintea sa, lucrări sculptate în lemn și os. Nicolae M. Nica spunea că la el și la lucrările sale gândirea este cea mai importantă.

„Lucrez mult cu dalta, cu freza, dar mai mult lucrez cu puterea de judecată. Eu sunt și gânditorul, și desenatorul, și executorul.”

7 februarie 2011.

Satul Chilia, comuna Făgețelu, județul Olt. Acasă la Nicolae M. Nica. Locuința sa era și sediul Fundației Culturale Nicolae M. Nica. L-am găsit pe nea Nica bine, vesel și bucuros de oaspeți. Împlinea 94 de ani. Nu îl mai vizitasem cam de mult. A vrut să îmi arate ce mai lucrase între timp. I-a cerut Nușei Cantemir, fiica sa, să-i aducă ceva lucrări. Erau o horă și o sârbă, lucrate în lemn dar nefinisate. Oamenii, jucătorii, nu aveau fețele definite.

„Nu am eu ce mânca să m-apuc de trupina asta? Da' vreau să fac ceva frumos. Astea, hora și sârba de le fac acu', le las așa. Pentru că sunt frumoase și așa și pentru că horele și sârbele au dispărut iar cei care le

jucau sunt oameni fără chip acuma, așa că nu le mai termin.”

L-am întrebat ce-i trebuie unei lucrări să fie frumoasă, să te bucuri privind-o. Mi-a răspuns imediat, fără a sta pe gânduri:

„Dacă nu pui suflet, lucrarea nu iese. Sufletul tău este cel care îi dă frumusețe. Și Dumnezeu, când l-a creat

Nicolae M. Nica, o viață cât un secol de istorie

pe om, l-a făcut, cum zice cartea, după chipul și asemănarea sa. Adică l-a făcut frumos. Pentru că Dumnezeu a pus suflet acolo, în lucrarea Lui. Dar omul s-a urâțit el însuși prin relele pe care le face.”

Muzeul de la Chilia - Făgețelu care poartă numele fondatorului lui te primește și astăzi să îi vezi exponatele. Nu mai au însă viața pe care le-o insufla cel care le adunase acolo ca pe niște copii rătași aduși acasă de un părinte grijuliu. Poveștile din spatele fiecărui obiect adus sau creat de nea Nica nu le mai aud decât cei care le-au mai auzit și care le păstrează încă vii în amintirile lor. Au rămas martore însă lucrările sale care uneori vorbesc singure dacă știi și poți să le ascuți dar și cărțile în care nea Nica și-a trecut fie experiențele de viață fie cele artistice, încercând și în acest fel să insuflă dragostea pentru frumos, pentru actul artistic prin care un om se poate nu numai exprima ci și prezenta. Într-una dintre cărțile sale nea Nica spunea:

„Este o nespusă bucurie pentru cei care reușesc să-și însușească aceste cunoștințe teoretice și practice și își văd propriile rezultate ale muncii lor. Atunci când ei, personal, vor simți în eul lor că au depus propria lor putere de judecată, a lor personală și nu venită din altă parte, numai atunci vor simți cu toată bucuria această povară de bucurie pe umerii lor, a puterii de judecată proprie pe care o va purta în eul lui singur. Aceasta va fi marea bucurie a muncii.”

Trăirile pe care oamenii, în special copiii, le pot experimenta la țară, în mijlocul naturii, și influența

lor asupra vieții ulterioare au fost exprimate în filmul „Cine va uita, uitat va fi”, episodul pilot al filmului documentar-artistic „Zestrea Românilor. Țara Oltului de Jos” realizat de Televiziunea Română în parteneriat cu Consiliul Județean Olt în care Nicolae M. Nica spune:

„Un copil născut la țară vede o cloșcă cu pui, vede un vițel, ajută pe mamă cu oile, ajută familia la muncă, pe câtă vreme la oraș orizontul este aproape. Copilul se coboară din bloc și nu vede în față decât alte blocuri. Puterea de

având sentimentul de a-l fi ajutat să-și deschidă din nou aripile pentru a-și continua zborul creator prin viața specială pentru care a fost trimis aici, în lumea noastră.

***

Prin anul 2011 am avut privilegiul să îmi fie încredințat de către nea Nica și de către Nușa Cantemir, fiica acestuia, manuscrisul cărții „Ciochia fermecată”, carte pe care am editat-o și pe care am tipărit-o în februarie 2012, după „Cioplitorul de gânduri”, (apărută în anul 2006) și „Cronică în tăcere” (apărută în 2008), ambele apărute la editura tradițiilor.ro a CJCPCT Olt sub îngrijirea mea.

„Ciochia fermecată” este o carte impresionantă. Este povestea vieții lui Nicolae M. Nica, fapte de viață și de moarte, împănată cu aventura învățării diveselor meșteșuguri pe care nea Nica a reușit de-a lungul vieții să le stăpânească pentru a-și croi – cum spunea el – un rost în viață. Acest volum se constituie într-o adevărată carte de învățătură pentru oricine mai crede în patriotism, în onestitate, în dăruire, în altruism, în dragoste.

Nicolae M. Nica povestește lucruri și fapte incredibile din viața sa, una deloc ușoară și simplă după cum veți descoperi citind. Le așterne pe hârtie cu greutate pentru că acestea l-au afectat atât de tare încât unele dintre ele le povestește ca și cum s-ar fi întâmplat unui alt Nica, dedublat. După cum mărturisește la un moment dat, în afara amintirilor frumoase de pe dealurile și vâlcelele copilăriei (nici

printre lucrările care i-au marcat existența, mângâindu-le, vorbindu-le și reținându-și tinerețea, viața transferată în ele.

„Să fiți veseli, să cântați și să glumiți. A fi vesel te vindecă de orice boală. Uite, eu cânt și acum, câteodată...”

spunea și chiar cânta din cântecele tinereții sale.

Nea Nica și-a dăruit nemurea în lemn, în os și în conștiința semenilor, cu îndârjire și cu credința pe care ne-a insuflat-o și nouă, celor privilegiați prin simplul fapt de a-l fi cunoscut... Da, cred în Dumnezeu, cred în veșnicie și, mai ales, cred în oameni ca Nicolae M. Nica.

„Judecată a copilului de la țară este mult mai dezvoltată decât a copilului de la oraș.”

Nicolae M. Nica ar fi putut să fie bunicul tuturor copiilor. Să îi învețe, așa cum numai el știa, dragostea pentru natură, pentru animale și păsări, pentru oamenii-oameni. Să îi învețe cântecul românesc și jocurile. Să îi învețe să se respecte pe ei înșiși dar și pe ceilalți. Să îi învețe dreapta judecată și respectul pentru muncă.

„Vreau să vă las cât mai multe!”

Nea Nica nu putea sta locului. Cu atât mai mult atunci când trupul începuse să nu îl mai asculte așa cum o făcuse până atunci. Spiritul său vivace nu-i dădea pace. Mă ruga să mai trec pe la el, să adăugăm file noi în cartea nedefinitivă a vieții sale. Voia să scrie, să transmită cât mai multe din experiențele trăite de el de-a lungul vieții. Încearca să elimine ce scrisese și spusese până atunci pentru a nu le descrie din nou. Voia să lucreze, să sculpeze. Descoperise câteva bucăți din lemn de păr care i se păreau extraordinare. Voia să scoată ceva din ele. El trebuia mereu să facă ceva, să freacă, să trăiască fiecare clipă, dar nu degeaba ci încercând să lase ceva în urmă. Ceva palpabil, ceva care să-l definească pe el ca om, creator de artă autentică. De multe ori am plecat de la nea Nica

aceea lipsită de griji!) nu are altele care să îl bucure. Poate, sporadic, minute sau secunde furate urâtului, necazurilor și greutăților vieții unui copil născut-trăit-chinuit la țară, unui adolescent care s-a întors după aproape zece ani din armată-război-prizonierat nu numai fără a-și fi trăit tinerețea ci și îndurând chinuri de nedescris de care, aproape orice om normal a căutat, la un moment dat, să scape chiar gândindu-se la suicid. „În Caucaz, Dumnezeu m-a făcut prizonier, pentru că, altfel, aș fi murit pe acolo, prin Caucaz sau prin Cehoslovacia”.

Nea Nica s-a regăsit, de fiecare dată, după fiecare lovitură a vieții, numai și numai datorită muncii, meșteșugurilor învățate pe care, în timp, s-a străduit să le ridice la rang de artă. A fost lovit mai ales de răutatea, necinstea și cinismul semenilor săi dar a avut tăria să ierte. Dar nu să și uite. Este incredibil cum își amintește fiecare nume cu care a venit în contact și chiar, mai mult de atât, problemele și situația fiecăruia.

A iubit oamenii cu putere și credință iar oamenii, în marea lor majoritate, i-au înșelat așteptările. La 7 februarie 2020, Nicolae M. Nica ar fi împlinit 103 ani. Chiar dacă a plecat dincolo, spiritul său umblă liber printre și pentru noi.

Cât timp a putut lucra, până la vârsta de 96 de ani, nea Nica a fost mereu neliniștit, în luptă cu timpul. „N-am timp să te cunosc” – spunea, și trecea

Rezoluțiunea Adunării Naționale de la Alba Iulia din 18 Noiembrie/1 Decembrie 1918

Rezoluțiunea Adunării Naționale de la Alba-Iulia din 18 Noiembrie/1 Decembrie 1918

- I. Adunarea Națională a tuturor Românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba-Iulia în ziua de 18 Noiembrie/1 Decembrie 1918, decretează și unirea acelor Români și a tuturor teritoriilor locuite de dânsii cu România. Adunarea Națională proclamă în deosebi dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre.
- II. Adunarea Națională rezervă teritoriilor sus indicate autonomie provizorie pînă la întrunirea Constituantei aleasă pe baza votului universal.
- III. În legătură cu aceasta, ca principii fundamentale la alcătuirea noului Stat Român, Adunarea Națională proclamă următoarele:
  1. Deplină libertate națională pentru toate popoarele conlocuitoare. Fiecare popor se va instrui, administra și judeca în limba sa proprie prin indivizi din sânul său și fiecare popor va primi drept de reprezentare în corpurile legiuitoare și la guvernarea țării în proporție cu numărul indivizilor ce-l alcătuiesc.
  2. Egală îndreptățire și deplină libertate autonomă confesională pentru toate confesiunile din Stat.
  3. Înfăptuirea desăvârșită a unui regim curat democratic pe toate tărâmurile vieții publice. Votul obștesc direct, egal, secret, pe comune, în mod proporțional pentru ambele sexe în vîrstă de 21 de ani la reprezentarea în comune, județe ori parlament.
  4. Desăvârșită libertate de presă, asociere și întrunire; liberă propagandă a tuturor gândurilor omenești.
  5. Reforma agrară radicală. Se va face conscrierea tuturor proprietăților, în special a proprietăților mari. În baza acestei conscrieri, desființînd fideicomisele și, în temeiul dreptului de a micșora după trebuință latifundiile, se va da posibilitatea țăranului să-și creeze o proprietate (arător, pășune, pădure) cel puțin atît cît să poată munci el și familia lui. Principiul conducător al acestei politici agrare e pe de o parte promovarea nivelării sociale, pe de altă parte potențarea producției.
  6. Muncitorimii industriale i se asigură aceleași drepturi și avantagii, care sînt legiferate în cele mai avansate state industriale din apus.
- IV. Adunarea Națională dă expresiune dorinței sale ca Congresul de pace să înfăptuiască comuniunea națiunilor libere în așa chip ca dreptatea și libertatea să fie asigurate pentru toate națiunile mari și mici deopotrivă, iar în viitor să se elimineze războiul ca mijloc pentru regularizarea raporturilor internaționale.
- V. România adunată în această Adunare salută pe frații lor din Bucovina, scăpați de sub jugul monarhiei Austro-Ungare și uniți cu țara mamă România.
- VI. Adunarea Națională salută cu iubire și entuziasm liberarea popoarelor subjugate pînă aici în monarhia Austro-Ungară, anume națiunile: cehoslovacă, austro-germană, iugoslavă, polonă și rutenă și hotărăște ca acest salut al său să se aducă la cunoștința tuturor acelor națiuni.
- VII. Adunarea Națională cu smerenie se închină înaintea memoriei acelor buni români, care în acest război și-au vărsat sîngele pentru înfăptuirea idealului nostru, murind pentru libertatea și unitatea națiunii române.
- VIII. Adunarea Națională dă expresiune mulțumirii și admirației sale tuturor Puterilor Aliate, care prin strălucitele lupte purtate cu cerbicie împotriva unui dușman pregătit de multe decenii pentru război, au scăpat civilizațiunea din ghioarele barbariei.
- IX. Pentru conducerea mai departe a afacerilor Națiunii Române din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, Adunarea Națională hotărăște instituirea unui Mare Sfat Național Român, care va avea toată îndreptățirea să reprezinte națiunea română oricînd și pretutindeni față de toate națiunile lumii și să ia toate dispozițiunile pe care le va afla necesare în interesul națiunii.

D. Laurentiu Oancea
Președinte al Adunării Naționale.

Ștefan C. Fog
Vice-Președinte al Adunării Naționale.

Rezoluțiunea Adunării Naționale de la Alba Iulia din 18 Noiembrie/1 Decembrie 1918

I. Adunarea Națională a tuturor Românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba-Iulia în ziua de 18 Noiembrie/1 Decembrie 1918, decretează unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dânsii cu România. Adunarea Națională proclamă în deosebi dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre.

II. Adunarea Națională rezervă teritoriilor sus indicate autonomie provizorie pînă la întrunirea Constituantei aleasă pe baza votului universal.

III. În legătură cu aceasta, ca principii fundamentale la alcătuirea noului Stat Român, Adunarea Națională proclamă următoarele:

- Deplină libertate națională pentru toate popoarele conlocuitoare. Fiecare popor se va instrui, administra și judeca în limba sa proprie prin indivizi din sânul său și fiecare popor va primi drept de reprezentare în corpurile legiuitoare și la guvernarea țării în proporție cu numărul indivizilor ce-l alcătuiesc.
- Egală îndreptățire și deplină libertate autonomă confesională pentru toate confesiunile din Stat.
- Înfăptuirea desăvârșită a unui regim curat democratic pe toate tărâmurile vieții publice. Votul obștesc, direct, egal, secret, pe comune, în mod

proporțional, pentru ambele sexe, în vîrstă de 21 de ani la reprezentarea în comune, județe ori parlament.

•Desăvârșită libertate de presă, asociere și întrunire, libera propagandă a tuturor gândurilor omenești.

Reforma agrară radicală. Se va face conscrierea tuturor proprietăților, în special a proprietăților mari. În baza acestei conscrieri, desființînd fideicomisele și în temeiul dreptului de a micșora după trebuință latifundiile, i se va face posibil țăranului să-și creeze o proprietate (arător, pășune, pădure) cel puțin atît cît o să poată munci el și familia lui. Principiul conducător al acestei politici agrare e pe de o parte promovarea nivelării sociale, pe de altă parte, potențarea producției.

•Muncitorimii industriale i se asigură aceleași drepturi și avantagii, care sînt legiferate în cele mai avansate state industriale din Apus.

IV. Adunarea Națională dă expresie dorinței sale, ca congresul de pace să înfăptuiască comuniunea națiunilor libere în așa chip, ca dreptatea și libertatea să fie asigurate pentru toate națiunile mari și mici, deopotrivă, iar în viitor să se elimine războiul ca mijloc pentru regularizarea raporturilor internaționale.

V. Românii adunați în această Adunare Națională salută pe frații lor din Bucovina, scăpați din jugul Monarhiei austro-ungare și uniți cu țara mamă România.

VI. Adunarea Națională salută cu iubire și entuziasm liberarea națiunilor subjugate pînă aici în Monarhia austro-ungară, anume națiunile: cehoslovacă, austro-germană, iugoslavă, polonă și rutenă

și hotărăște ca acest salut al său să se aducă la cunoștința tuturor acelor națiuni.

VII. Adunarea Națională cu smerenie se închină înaintea memoriei acelor bravi români, care în acest război și-au vărsat sîngele pentru înfăptuirea idealului nostru murind pentru libertatea și unitatea națiunii române.

VIII. Adunarea Națională dă expresiune mulțumirii și admirației sale tuturor Puterilor Aliate, care prin strălucitele lupte purtate cu cerbicie împotriva unui dușman pregătit de multe decenii pentru război au scăpat civilizațiunea de ghiarele barbariei.

IX. Pentru conducerea mai departe a afacerilor națiunii române din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, Adunarea Națională hotărăște instituirea unui Mare Sfat Național Român, care va avea toată îndreptățirea să reprezinte națiunea română oricînd și pretutindeni față de toate națiunile lumii și să ia toate dispozițiunile pe care le va afla necesare în interesul națiunii.

Dan Puric, invitat special cadrul emisiunii Artiști în Diaspora la Radical din Escu realizată la Centro Cultural la Tierra Tracia din El Ejido.

Dan Puric, actor, eseist, autor și regizor de teatru

a transmis un mesaj de dragoste și îmbărbătare tuturor românilor din Andalucia și de pretutindeni într-o amplă emisiune realizată în cadrul centrului. Redăm în continuare o parte din acest interviu realizat de Andra Fornea.

Andra Fornea: Ce înseamnă identitate românească ?

Dan Puric: În primul rând identitatea este ceva dat de Dumnezeu. Nu știu, cred că am mai spus-o într-o emisiune unchiul meu are 84 de ani și mi-a zis că atunci când avea 5 ani l-a ascultat pe părintele Constantin Sârbu la predică. Mi se pare genial să îți minte după 75 de ani prima predică. Da, oamenii o să zică domne ce l-a apucat pe domnul Dan Puric să vorbească când a fost întrebat de identitate. Eu vă spun, a povestit la predică despre cancelarul Bismarck trecea în revistă armata prusacă care era tot un felul de NATO fiindcă erau foarte multe naționalități și la un moment dat l-a chemat pe un soldat. Și i-a zis să zică tatăl nostru. Și așa în poziție de drept și zis tatăl nostru în germană. Când l-a întrebat ce naționalitate are a spus ca este polonez. Si i-a spus sa zică tatăl nostru in poloneză și atunci s-a pus în genunchi.

L-a întrebat de ce a făcut așa. Si a spus ca asa l-a învățat mama. **Asta trebuie să știe românul. Cum m-a învățat mama asta este identitatea asta o știu de la părintele Teofil Pârâianu. Când era mic i s-a citit că Hristos a înviat. Nu credea. Până când a venit mama și a zis Hristos a înviat și din clipa aia n-a mai întrebat nimic și a crezut.**

Una dintre cele mai tulburătoare lecții pe care le-am primit a fost în Italia când m-au invitat cei din diaspora să le vorbesc, și mi-au zis, Domnule Dănuț veniți la noi la biserică mâine dimineață. Și am zis cum să nu. M-am dus. Era ora 9 și am nimerit într-o sală de sport de baschet și zic de aici plecăm la biserică. Mi-au zis că acolo este biserică și scoteau din sacoșe icoanele. Si dintr-o dată sala a devenit biserică și s-a liturghisit. Asta este geniul poporului român și le spun celor din diaspora să nu dispere pentru că ei sunt Hristofori, sunt purtători de Hristos.

Tragedia este cu copiii care se nasc acolo și sunt jumate români, trebuie să îi învețe românește, să le transmită să gândească românește, pentru că ei sunt poporul român plecat în exil. Însă nu este pentru prima oară. Este un popor crucificat. Eu de ce am strigat la acești trădători de țară care ne conduc de 30 de ani și care nu au nici o milă. Ați văzut vreodată un președinte de stat care să spună **“Dragi români veniți acasă.”**Folosesc biata

diaspora ca pe un capital electoral.

Andra Fornea: Ceea ce faceți Adumnevoastră pentru identitatea românească, pentru valorile românești este fabulos. Stiu că de foarte mult timp țineți conferințe pentru “trezirea oamenilor”. Cum a pornit ideea asta?

Dan Puric: Până în 2008 n-am vorbit public, făceam repetiții și aveam spectacole internaționale, nici nu mă gândeam, dar am văzut cum îmi moare mama. **Nu murea o mamă, ci o specie rară a feminității, era femeia care avea grijă de mine, care putea să se bage în iad pentru mine și nu știu de ce avea în ea „poporul român”. Aveam sentimentul că se ducea poporul român. Atunci, la capul ei m-am apucat să scriu.**

Poporul român este în agonie, fac și eu ca tâlharul, nu pot să-l las singur că sunt și eu cu el. Nu pot spune că sunt vesel, când văd că cel de lângă mine suferă, dar dacă vă uitați în istoria poporului român tot timpul am fost în agonie, și Hristos în agonie cu noi.

Păi ce forță are poporul ăsta român care își lua biserica în spate o demonta pe căruță și se ducea în munți în fața năvălitorilor. Poporul ăsta român plecat în diaspora și care și-a luat în sacoșă icoana și biserica cu el. Asta ne-a ținut. Așa cum ne fac alții primitivi, anacronici, ne ajută Dumnezeu.

Europa, vorba lui Paul Valéry, s-a construit pe trei piloni, pe civilizația greacă, pe dreptul roman și pe creștinism.

Andra Fornea: Majoritatea legilor care sunt acum provin din creștinism și din legile creștine. Iar momentul în care se reneagă aceste legi, practic negi toate legile și tot ce înseamnă nu numai creștinismul ci și bazele Europei.

Dan Puric : Ați observat ceva fundamental, drepturile omului sunt copiate de la Iisus. De ce? Ele sunt doar transformate juridic și duse fără de Dumnezeu. Există un gânditor francez Benjamin Constant din secolul XIX care a pus bazele gândirii liberale, francezii și catolicii au obiceiul să raționalizeze și să analizeze mai adânc. **“Cum s-a găsit lumea**

”Românii trebuie să fie cărămizi creștine. Restul e treaba lui Dumnezeu. Să nu își pună speranța și fericirea în mâna unor oameni care sunt efemeri la conducerea acestei țări și care sunt puși să o mutileze, ei trebuie să fie cărămizii creștine.”

în clipa înainte de Iisus Hristos “. Libertatea egal suveranitate. Statul era totul. Cetatea era una, cetățeanul era rege și omul era nimic. Exact ca acum, omul era nimic și Iisus a venit și a spus **“Omul e totul.Fără taina omului,fără sufletul omului nu puteți avea nici cetate nu puteți avea nici libertate”.**

Mie mi-e frică că moare țara.Fiți atenți ce zice Nicolae Bălcescu. **“Libertatea pierdută o mai poți câștiga, dar națiunea pierdută o dată nu o mai castigi.”** Și atunci suntem aici să apărăm țara .

Andra Fornea: Trebuie să apărăm niște principii, niște valori, fără ele nu poți exista ca ființă umană.

Dan Puric: Știți ce se întâmplă acum și cum văd eu lumea de astăzi? Disperarea ucenicilor, erau pe furtună cum este acum România pe furtună, lumea într-o furtună. Și în corabia nenorocită în care intra apă se aude strigătul ucenicilor către Hristos care dormea. **“Învățătorule nu îți pasă că ne înecăm?”** Si Iisus se zice ca s-a trezit, nici nu i-a privit, a privit natura, valurile, vântul și a zis **“Taci, potolește-te”.** După care s-a uitat la ei și a zis **“Aveți credință puțină. De ce vă speriați.”**

România este în această corabie. Corabia se clatina. Știți ce zice poporul român? Poporul român nu are nimic din spaima ucenicilor lui Hristos. Poporul român zice că “Dumnezeu pare că doarme cu capul pe mânăstire și nimeni nu are știre “. El nu doarme cu capul pe o stâncă, pe un pat, ci pe mânăstire. Tăranul român și acum știe. Să te ferească Dumnezeu când se trezește. România este în corabia lui Hristos, dar aștia ne îndeamnă să ne urcăm în Titanic .

Stupizi ăștia care vor să schimbe creația, să legifereze embrionul modificat genetic. Un artist își pune aceste probleme. Vom rămâne ca primii creștini în peșteri, în catacombe și vânați. Dar nu trebuie să ne lăsăm, trebuie să mărturisim. A mărturisi face parte din sănătatea sufletească.

Andra Fornea: Este o perioadă bună pentru fiecare dintre noi pentru că ne punem la încercare valorile umane și ceea ce suntem noi și atunci, poate suntem binecuvântați că trăim perioade de tipul ăsta.

Dan Puric : Ați surprins foarte bine doamna Andra, pentru că astăzi în mașină îi ziceam unui tânăr să fie fericit pentru timpul ăsta. Sfinții Părinți

ziceau, **“suntem geloși pe cei din urmă pentru că vor avea multă treabă”.** Acum se face cum să spun, cernerea. La mine pandemia a șters atâția prieteni cum nu vă dați seama. Am făcut o curățenie extraordinară și am descoperit oameni deosebiți. Știți când vezi un caracter în criză? Atunci vezi un om într-o situație limită. Acum ideea de omenie se va vedea. **Cei care rezistă până la capăt se vor mântui.** Mircea Vulcănescu zicea prin 1922: **“Va veni vremea muceniciei.”** Nu îl credea nimeni. Și a venit.

Orice mamă care mă ascultă acum, poate să spună: ăsta este un exaltat! dar în clipa în care vine holera asta peste copiii ei, holera ideologică, covidul omoară oameni, dar prostituția ideologică omoară o lume o civilizație. Când o să vadă că copilul ei este obligat să devină un animal, și să nu mai aibă inocență, se trezește leoaica din ea, se crucifică, așa devine o mamă martir sau un părinte, oricare dintre noi.

Andra Fornea: Ce mesaj aveți pentru români de pretutindeni, maestre?

Dan Puric: Un mesaj de dragoste, sufăr pentru ei, mă doare că sunt departe. Am văzut privirea tristă a omului plecat. Le spun să nu își piardă nădejdea. Pregătiți-vă și puneți cărămidă nou creștină pentru că ceea ce va veni va fi mult mai groaznic. Pregătiți-vă, vă zic ce mi-a zis și mie părintele Arsenie Papacioc **“tu să faci ce ai făcut până acum să pui cărămidă creștină în sufletul românului și așteaptă că vine Dumnezeu cu mortar.”** Români trebuie să fie cărămizi creștine. Restul e treaba lui Dumnezeu. Să nu își pună speranța și fericirea în mâna unor oameni care sunt efemeri la conducerea acestei țări și sunt puși să o mutileze, ei trebuie să fie cărămizii creștine.

Andra Fornea: Maestre vă mulțumesc din suflet că ați venit alături de noi să le vorbiți românilor din diaspora.

Dan Puric: Eu vă mulțumesc că m-ați invitat, vă mulțumesc pentru că ați avut inima caldă și m-ați ascultat.

Andra Fornea

Gânduri de ZIUA NAȚIONALĂ

„Veniți, veniți!... Căci adevăr zic vouă:
Ori vă mutați hotarul mai departe,
Ori veți muri cu trupul frânt în două.”

(Octavian Goga)

1 Decembrie este ziua națională a țării noastre, a statului național unitar România. Deciziile de unire au fost luate de către adunări reprezentative: Sfatul țării din Chișinău, la 27 martie 1918, Congresul general al Bucovinei de la Cernăuți, la 28 noiembrie 1918, și Adunarea Națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba Iulia, în ziua de 1 decembrie 1918. Așadar, ziua cea mare a Neamului Românesc, cum spunea Eugen Lovinescu, 1 Decembrie 1918, a fost o zi astrală pentru toți românii. Este ziua în care s-a finalizat îndelungatul proces de integrare a aproape tuturor românilor într-un stat unitar. Decretul regal din 24 decembrie 1918 nu a făcut decât să recunoască această stare de fapt și să-i dea o haină juridică. Nu vreau să fiu patetic, dar oricât vei căuta în istoria românilor o zi cu atâtea semnificații, ca ziua de 1 Decembrie 1918, nu veți găsi alta! Din păcate, prezentul este dezamăgitor, pentru mine cel puțin. Octavian Goga a avut parcă o premoniție, când a scris:

„Azi, în zadar vrea inima bolnavă
Să-mi prind-un vis din norii grei de seară,
Azi umbrele amurgului de vară
Miroase toate-a moarte și-a otravă...
Rănit văzduhul tremură-n răsfrângeri,
Se duc din el popoarele de îngeri
Și-n mintea mea un basm frumos se frânge.
Nu mai ești sfântă rază diafană,
Căci cerul alb și fără de prihană,
Azi e stropit cu pete mari de sânge...”

Generația actuală de politicieni a uitat ceea ce a spus Nicolae Iorga despre Marea Unire de la 1 decembrie 1918, sau poate că nici măcar nu știu cine este marele istoric al neamului: „De aceea e nezguduită fapta Unirii pentru că toți au voit-o, și mai ales acei care, din neam în neam, au muncit și au suferit, pentru că erau români și pentru a rămânea români”.

VASILE MOIȘ

PE NOI DUMNEZEU NU NE-A UNIT DIN ÎNTÂMPLARE

IULIU HOSSU (1885-1970)

Doar cărarea istoriei este deschisă și limpede, pentru ca toată lumea să privească cărarea străbătută de acest neam, și aici, și în toate provinciile care astăzi sunt fericite a se fi unit la sânul patriei mume.

Ce este, care este, această mare realitate? Cu ce a intrat în unire acest neam din provinciile sale subjugate și asuprite? Căci nu va spune nimeni că cei care au trăit în aceste provincii au fost privilegiații regimurilor sau ai stăpânilor! *Cum am străbătut noi, în Ardeal, cărarea vieții noastre? În împrejurările grele ale trecutului, și sociale, și politice, de ce drepturi s-a bucurat acest neam?*

Legat gliei, slujind cinci zile din șapte, domnului pământului, rămânându-i o singură zi pentru sine, pe lângă ziua închinată lui Dumnezeu, și iată-l întinerind din veac în veac, înviorându-se, întărindu-se, înzdrăvenindu-se. Cu ce putere? Nu era puterea economică și financiară, nu erau privilegiile stăpânilor, ci cu puterea sufletului său sănătos. Acesta a biruit greutățile veacurilor, acesta a cules biruințele din veac în veac, puterea lui de viață, sufletul întemeiat pe credința în Dumnezeu și nădejdea în această răsplătire a fiecăruia după faptele lui. Aceasta este puterea care l-a susținut, aceasta este puterea care a dat biruință, vitalitate: sufletul, întemeiat pe principiile veșnice - marea realitate spirituală.

El, de câte ori a auzit, și la închinarea lui Dumnezeu, prin botez, și la însoțirea la groapă a scumpilor săi: **„Dreptatea Ta este dreptatea în veac și cuvântul Tău este adevărul”**, ieșea întărit sufletește. Și când se năștea un Român, pruncii care i-a dat lui Dumnezeu, cum frumos i-a chemat, și când însoțesc pe cel trecut la groapă, știind că nu îngroapă totul, el, așezat în lumina aceluia *„non omnis moriar”* și ultimul țaran știa că nu totul moare. Puterea lui, înalta spiritualitate, conștiința vieții peste materie. *„El era în strânsă legătură cu puterile și legile naturii, el înfrățit*

Acest neam mergea și pe cărarea vieții sale de asuprire grea cu fruntea ridicată, știind că nu este singur: Dumnezeu era cu el.

cu glia și cu codrul, dar el înfrățit cu înfăptuirile și Creatorul și la înălțimea pătrunderii tainelor, „dreptatea Ta” el știa și cunoștea pe creator. Nu se simțea singur.”

Acest neam mergea și pe cărarea vieții sale de asuprire grea cu fruntea ridicată, știind că nu este singur: Dumnezeu era cu el. Așa stătea în jurul mesei sale, și ca patriarhii din Biblie, spunând: pruncii pe care mi i-a dat mie Dumnezeu. *„În lumina moralei divine, n-a sufocat viața în naștere, ci a primit pruncii ca un dar Dumnezeesc, bogăția vieții lui, și sub ocrotirea sufletului său sănătos, acești prunci au mers și au crescut până la maturitate, așa cum a crescut spicul grâului, după legea firii, știind că va culege aurul grâului”.*

Aceasta a fost puterea vieții sale, aceasta a fost chezașia biruinței sale.

Cu acest suflet care a biruit totul și a rămas nebiruit de nimic, a intrat bogat, cu fruntea ridicată, în unirea pe vecie cu patria mămă, nu cu puterea privilegiilor și a tratatelor, ci în puterea vieții sale pe care a afirmat-o în cursul veacurilor dearândul [...].

Ce-ar putea să lase acest neam când, în toate părțile acestei țări - eu nu spun săpăturile arheologice - dar în toate părțile acestei țări, plugurile țăranilor noștri scot la iveală și la Mare, în Basarabia, în Maramureș, în Țara Hațegului, în Banat, rămășițele gloriei străbunilor noștri, și nu doar din adâncul pământului. Aici, în tot întinsul țării, nu este nimic ceea ce să nu se fi schimbat, decât noi, neamul românesc. Munții și văile, râurile, toate stau mărturie a continuității și a perpetuității noastre aici.

Eu, de asemenea, îmi dau seama de cumpăna vremurilor și de greutățile ceasului. Dar, din lumina trecutului nostru, hotărârea noastră trăește vie prin sufletul părinților noștri întru noi. Noi putem să rostim, așa cum suntem chemați să rostim, așa cum rostesc străjerii țării, de la cei mici până la cei mai mari, *„Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu”.*

Pe noi acest Dumnezeu nu ne-a unit din întâmplare, nu ne-a chemat după 20 de veacuri la unire, pentru o viață de 20 de ani. Noi avem o misiune dumnezească de îndeplinit și pentru această misiune dumnezească, prin acest popor pe care Dumnezeu l-a trimis să împlinească această misiune, noi dorim să lucrăm, să viețuim și să închinăm toată puterea noastră în frățească dragoste.

Iuliu Hossu (episcop al Clujului și Gherlei) - discurs rostit la 22 iunie 1939

LEGENDA neagră spaniolă și LEGENDA neagră românească

Avem ceva în comun cu Spania. Ne legă unele coincidențe. Asemenea nouă, au trecut prin patruzeci de ani de dictatură. Asemenea nouă, sunt un popor latin, cu o bază anterioară iberică așa cum noi ne-am format ca neam din daci și din romani.

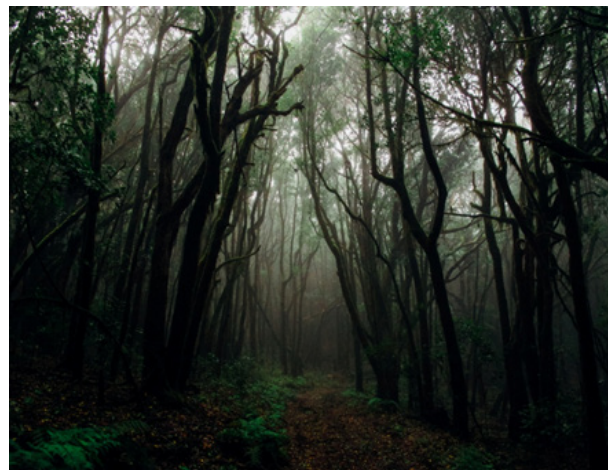
Dar mai avem ceva în comun, imaginea de sine. Cu mici excepții această imagine de sine este șifonată și ciufulită. Spaniolii sunt în număr mare fii și nepoți de imigranți. Au fugit din țara lor după războiul civil, au fugit în perioada dictaturii, au fugit de sărăcie după aceea și s-au întors o parte din ei cu lecții învățate de la alte popoare. Dar tot rușinați sunt și astăzi, stingheriți, convinși că le lipsește ceva. Văd la ei înșiși multe defecte și puține calități pentru că vezi, ei sunt spanioli și țara lor, una din cele mai democratice și prospere din Europa nu e foarte bine.

M-a surprins foarte tare să aflu că în perioada în care emigrau mult nu erau foarte solidari între ei. Ni se întâmplă și nouă asta, din păcate. Comunitățile românești din afara țării nu sunt focarele de cultură și sprijin pe care le vedem la alte nații. În cazul spaniol explicațiile sunt foarte interesante. În secolele XVI și XVII rivalii imperiului spaniol au început o propagandă susținută, folosită ca armă politică și psihologică cu scopul de a demoniza cultura și poporul spaniol pentru a-i slăbi influența politică și puterea economică. În secolele următoare protestantismul a completat peisajul. Țările anglosaxone, Franța, Italia, Portugalia și Olanda au făcut o politică oficială din a denigra tot ce este spaniol ca fiind inferior, fanatic și abuziv. Ulterior s-a adăugat și o componentă rasistă la cocteil. Până în ziua de astăzi putem întâlni erori în manualele școlare care deformează și ridiculizează adevărul istoric. S-a ajuns până acolo încât este curentul academic dominant astăzi în lume și o modă să critici Spania. Sunt puține voci care mai pot sau mai doresc să prezinte realitatea. După patruzeci de ani de dictatură spaniolii aveau traume grele care făceau ca modul de relaționare să fie dominat de invidie, suspiciune și individualism. Această alianță antispaniolă generalizată a contribuit ca sarea pe rană la percepția de sine modestă pe care o aveau și o mai au în orarecare măsură. Însă cu trecerea timpului, cu prosperitatea economică, noile generații au început să ridice capul și să devină mai conștiente nu doar de propria valoare ci și de

Moralul nostru este la pământ, în țară sau în afara ei. Legenda neagră românească este ca o umbră grasă de stereotipuri negative care ne apasă pe suflet și ne slăbește puterile ca un vampir contemporan. În ceea ce privește pe "vampirul" nostru celebru și spaniolii au început să afle ce figură de om a fost Vlad Țepeș și de ce îl iubesc și îl respectă românii atât de mult.

rostul și realizările lor ca popor în lume.

În ceea ce ne privește avem de înfruntat o serie de provocări comune și la rândul nostru de dezmontat propria legendă neagră. Dictatura în România s-a încheiat mult mai târziu ca cea spaniolă și încă suntem în etapa imigrării și traumelor. Legenda noastră neagră este mai subtilă și foarte diferită. Ea a fost întreținută de secole de țări care au avut nevoie fie de resursele fie de poziția geostrategică a României, fie de țapi ispășitori pentru politicile lor greșite. Iar noi ca simpli oameni conștienți de scăderile și neputințele noastre am ajuns ca frații spanioli, să simțim dacă nu rușine atunci măcar jenă. Că suntem români. Că România nu e bine de loc și asta pentru că avem vreun defect existențial, uite, suntem hoții și cerșetorii Europei. Că uite, nu e zi să nu iasă în presă vreun caz de infracțiune comisă de vreun român.

Oamenii de valoare se dizolvă în anonim, atât în țară cât și dincolo de granițele ei. Fac parte din normalitate și aceea nu ajută vreunui scop politic.

Să vedem ce spun statisticile în Spania. Ca delincvență, nu suntem nici pe departe poporul care săvârșește cele mai multe infracțiuni dar suntem poporul care are numărul cel mai mare de plătitori de taxe și impozite și de proprietari de apartamente. Asta în condițiile în care cei mai mulți imigranți în Spania sunt din Maroc.

Cu alte cuvinte chiar și în Spania, o țară care a primit multă forță de muncă necalificată din România, suntem un popor mai degrabă cuminte și corect. În acest moment, să fii român este un plus pentru angajare. Conaționalii noștri muncesc mult, repede și bine, sunt pricepuți la toate. În mediile cu nivel mai înalt de calificare, nu găsești loc aproape unde să nu fie un angajat român respectat și iubit.

Și nu au plecat toți oamenii de valoare din România deși e tot mai greu să rezisti acolo. Moralul nostru este la pământ, în țară sau în afara ei. Legenda neagră românească este ca o umbră grasă de stereotipuri negative care ne apasă pe suflet și ne slăbește puterile ca un vampir contemporan. În ceea ce privește pe "vampirul" nostru celebru și spaniolii au început să afle ce figură de om a fost Vlad Țepeș și de ce îl prețuim atât de mult.

Așa se mai dizolvă un mit și se mai luminează un pic din legenda noastră neagră. În politică nu găsim prea mult romantism ci manipulare și jocuri de interese. Dar discreditarea are consecințe, iar pentru noi ca cetățeni ai unei lumi moderne, să credem că aparținem unui popor imoral, slab sau defect are un impact sensibil în viața personală. Complexe de inferioritate, depresie, lipsă de speranță pentru viitor. Și ca urmare, lipsa de inițiativă sau de convingere că lucrurile se pot schimba. Un popor învins, care simte că răul pe care îl trăiește este veșnic, atotputernic

și radical. Putem face oare diferența? Spartacus era doar un sclav și a făcut diferența în Roma antică.

Fiecare român este un ambasador al țării sale când este în afara României și o valoare

în sine. Nu există popoare sau țări vinovate ci doar oameni care iau decizii corecte sau greșite.

Dacă ești mândru de țara ta și de poporul tău ai coloana vertebrală dreaptă, inima plină de speranță și puterea de a te lupta pentru mai bine. Asta face să iei cele mai bune decizii, pentru tine și familia ta. Vei fi respectat în orice loc.

Acela care se rușinează de neamul din care face parte este prost văzut orinde ar merge, ca acel care își vorbește de rău propria mamă, indiferent de defectele ei.

Peste tot "**cuecen habas**" (fierb fasole) spune spaniolul. Neajunsuri are orice zonă și uscături orice neam. Dar și opusul este valabil. Mă tot gândesc la acel primar din Ciugud, Gheorghe Damian. Au reușit atât de multe în acea zonă!

Să aparții unui popor și unei țări este un dar, te face moștenitorul unei culturi și unor valori pentru care mulți s-au sacrificat. De noi depinde ce rodim, defectele sau calitățile. De noi depinde ce hrănim, legenda neagră sau realitatea mult mai benignă.

La mulți ani, România!

-Alina Radu,
Academia Astra- Valencia

EL SUBSIDIO DE MAYORES DE 52 AÑOS (ACTUALIZADO 2021)

CCOO INFORMA

¿Qué requisitos hay que cumplir para cobrar el subsidio para mayores de 52 años? ¿Quién lo paga?, ¿Cotiza para la jubilación?, ¿Es compatible con otras rentas de la unidad familiar? , ¿Es compatible con otras rentas?, ¿Es compatible con un trabajo por cuenta ajena?

¿Qué es el subsidio para mayores de 52 años?

Es una ayuda para mayores de 52 años que a día de hoy cumplan con los requisitos para jubilarse, esto es, al menos quince años cotizados (excepto la edad), pueden solicitar un subsidio de **451 euros al mes (el 80% del Indicador Público de Renta de Efectos Múltiples (IPREM))** mientras buscan empleo. Este subsidio le cubrirá hasta que cumplan la edad de jubilación. En 2021, la edad de jubilación será de **65 años si se tiene cotizados 37 años y 3 meses, y de 66 años si se acumulan menos años cotizados**. Una vez llegada la edad correspondiente de jubilación en cada caso, se cancelará el cobro del subsidio para mayores de 52 años.

¿Cuáles son los requisitos para el subsidio para mayores de 52 años?

□ Tener cumplidos los **52 años** (o más, sin llegar a la edad de jubilación ordinaria que corresponda) **en el momento en que se agote la prestación o el subsidio por desempleo** que se estaba percibiendo. También en la fecha en la que haya finalizado una relación laboral sin derecho a desempleo, pero únicamente en el caso de que se haya trabajado en ese empleo un mínimo de **6 meses**, o solo **3 meses, si se tienen cargas familiares**.

□ Estar **desempleado e ir renovando periódicamente la demanda de empleo**.

□ **No tener la condición de trabajador fijo discontinuo**.

□ Estar inscrito como demandante de empleo en el Servicio Público de Empleo al menos un **mes antes** de solicitar el subsidio. O, en su lugar, llevar un mes inscrito como demandante de empleo si se es emigrante retornado, si se ha salido de prisión o si ha habido una revisión de una incapacidad permanente. En estos últimos supuestos se exige también no **haber rechazado** durante dicho mes ninguna oferta de trabajo adecuada.

□ Cumplir el **compromiso de actividad**, que está incluido en la solicitud del subsidio, demostrando así la intención de buscar trabajo.

□ Que se tengan cumplidos los **requisitos para la jubilación ordinaria, excepto la edad, esto es, hay que tener al menos quince años cotizados**.

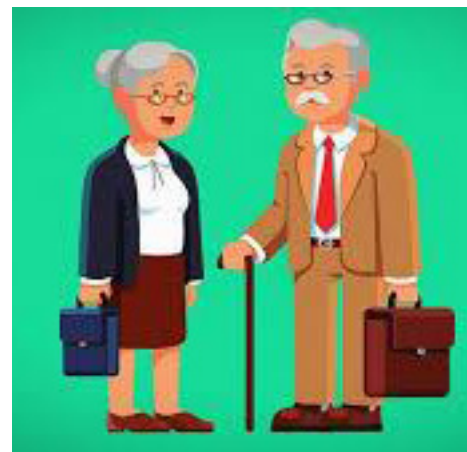
□ **Carencia de rentas**, es necesario que el beneficiario acredite carencia de rentas, para lo que

deberá certificar que las rentas (de cualquier naturaleza) que percibe no **excedan el 75% del Salario Mínimo Interprofesional**, excluida la parte proporcional de dos pagas extraordinarias. Esto significa que en 2021 el límite de ganancias que se pueden tener es de **712,50 € al mes**, y esta condición deberá mantenerse durante todo el período de percepción del subsidio. Para acreditar este punto se debe **“hacer una declaración anual de rentas” cada 12 meses** conforme un formulario. No obstante, si no se cumpliera este requisito en la fecha del hecho causante del subsidio, se podrá comenzar a cobrar si se cumple durante el año siguiente, acreditándolo debidamente.

□ Haber cotizado por la contingencia de desempleo un mínimo de **6 años**.

□ **Si otros miembros de la familia sí superan ese porcentaje (el del 75% del Salario Mínimo Interprofesional), no inferirá en modo alguno en que el solicitante obtenga la prestación.**

¿Cotiza para la jubilación el subsidio de mayores de 52 años?

Sí, es el único subsidio por el que el beneficiario cotizará para la jubilación. La base de cotización será el **125% de la base mínima vigente**.

¿Puedo trabajar si soy beneficiario de la ayuda para

mayores de 52 años?

De manera general, si un beneficiario de la ayuda va a iniciar un trabajo a tiempo completo, deberá suspender el cobro de la misma. No obstante en algunos casos se podrá compatibilizar ayuda y trabajo, si éste último es **indefinido o temporal de al menos tres meses**. Es obligatorio que la empresa o el trabajador comuniquen al SEPE el contrato realizado. Esta fórmula debe ser aprobada por el SEPE y reduciría la cuantía de la ayuda en un **50%**,

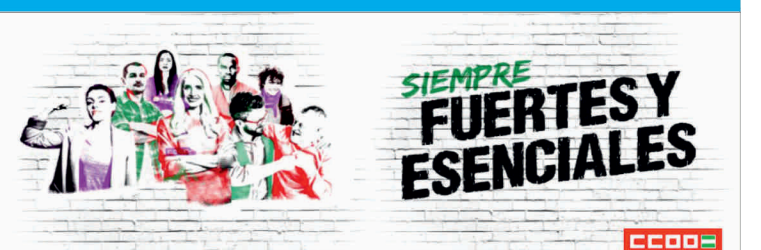
pasarían a percibirse **215 euros mensuales**.

En el caso de trabajos a tiempo parcial, podrá optarse por suspender el subsidio mientras dure el contrato y retomararlo después, o bien compatibilizar el subsidio reducido en función de cuántas horas trabaje con el sueldo que vaya a percibir pero teniendo en cuenta que no podrá exceder el límite de rentas anteriormente descrito (715 euros al mes) y que el salario será ahora rentas a computar para dicho límite. En caso de excederlo, se suspenderá el cobro de la ayuda.

Parteneri sociali al publicației "Români in Andalusia"

Sindicatul Național "Forța Legii" - Sindicatul de partea Ta!

SECCION DERECHO DE FAMILIA

LA PENSION DE ALIMENTOS

Los alimentos vienen regulados en el art. 142 del Código Civil español. Según dicho artículo “[s]e entiende por alimentos todo lo que es indispensable para el sustento, habitación, vestido y asistencia médica”, así como la educación del menor.

En el derecho español la cuantía de la pensión de alimentos a favor de los hijos se establece de acuerdo con la capacidad económica de los progenitores. Ello quiere decir que la cuantía de dichos alimentos puede superar las necesidades del menor dado que el derecho a los alimentos es un derecho subjetivo del hijo a participar en la vida de los padres.

En por ello que, una vez se modifiquen las circunstancias económica del progenitor obligado a abonar la pensión de alimentos, se podrá solicitar al juez que cambie la cuantía de la pensión de alimentos para que esta sea proporcional con los ingresos obtenidos. Si aumentan los ingresos podrá aumentarse la pensión de alimentos y viceversa. Dicha modificación podrá ser solicitada por cualquiera de los padres.

“Scopul nostru este de a vă oferi un serviciu juridic de calitate, de a căuta cea mai bună soluție a problemelor tale și de a construi o relație de încredere avocat - client.”

Nu ezitați să ne contactați, noi vrem să te ajutăm.”

ELENA HINCU
AVOCAT ROMAN
CABINET DE AVOCATURĂ
MÁLAGA

Calle San Paneracio, 16
Fuengirola, 29640. MÁLAGA
604 38 60 20 / 951 08 04 88
eh.abogada@icamalaga.org

***

- Dreptul muncii
- Dreptul protecției sociale
- Dreptul familiei (divorț, custodie, pensie alimentară)
- Drept civil (datorii, obligații, contracte)
- Dreptul comerțului
- Contracte și alte documente.

***

ocupar la vivienda familiar. No obstante, la aplicación de dicha medida no se hace de forma automática, sino que habría que iniciar un procedimiento de modificación de medidas definitivas.

los hijos alcanzan medios económicos suficientes para sustentarse a sí mismo.

La obligación de los progenitores de prestar alimentos no se extingue por alcanzar los hijos la mayoría de edad, sino por su incorporación al mercado laboral o bien por acreditarse una conducta pasiva en la búsqueda de empleo para la incorporación al mercado laboral, y se deberá analizar cada caso para determinar si concurren los supuestos para extinguir la pensión, por lo que predeterminar una edad para su extinción no es correcto pues no se analiza cuál será la concreta situación del hijo. A ello se podrían sumar otros factores como el nulo rendimiento académico de un hijo mayor de edad a fin de determinar la extinción o no de la pensión de alimentos.

RESUMEN

La pensión de alimentos es un derecho del hijo menor de edad cuya cuantificación habrá que determinarse según la capacidad económica del alimentante (el progenitor obligado a pagar). Para ello, no solo se tendrán en cuenta los ingresos que recibe (declarados), sino también la

posibilidad de generar ingresos y los signos de riqueza que este manifiesta.

De otro lado, dichos ingresos de ponderaran con la capacidad económica del progenitor custodio. Y es por ello que, la modificación de la capacidad económica de uno o del otro, podrá dar lugar a la modificación de la cuantía de pensión de alimentos, que en todo caso se tendrá que solicitar en vía judicial a través de un procedimiento de modificación de medidas.

MODIFICACION LEGISLATIVA QUE AFECTA EL DERECHO DE FAMILIA

A los efectos siguientes, es muy importante tener en cuenta que la habitación, es decir la vivienda familiar, se incluye dentro del concepto de alimentos.

Resulta que, el 3 de junio de 2021 se publicó en el BOE la Ley 8/2021, de 2 de junio, por la que se reforma la legislación civil y procesal para el apoyo a las personas con discapacidad en el ejercicio de su capacidad jurídica, Ley que introduce modificaciones en el derecho de familia, en el sentido que, a partir del día 03 de septiembre de 2021, la vivienda familiar (habitación), será atribuida a los hijos hasta que alcance la mayoría de edad. Así pues, tras la reforma del art. 96 del Código Civil, una vez el menor haya cumplido 18 años pierde el derecho de

¿Y que relación tiene esto con la pensión de alimentos?

Pues una vez que el menor haya cumplido 18 años y pierde el derecho a la vivienda familiar, si aún no es independiente económicamente o no ha finalizado sus estudios, el progenitor no custodia deberá incluir en la pensión de alimentos del hijo mayor de edad los gastos de habitación.

HASTA CUANDO TENGO QUE PAGAR UNA PENSION DE ALIMENTOS

Según el Tribunal Supremo la pensión de alimentos a favor de los hijos no se extingue por la mayoría de edad, sino que la obligación de alimentos se extiende hasta que

S. ELENA HINCU
ABOGADA

Clínica Dental
Jorge Valdivia

C/ Loma de la Mezquita, 46
EL EJIDO
Telf. 657 359 022

DÍA NACIONAL DE RUMANÍA

sábado 4 de diciembre de 2021 a las 17:00h.

Programación

17:00 El Himno Nacional de España
17:02 Acto inaugural bienvenida Fams.
17:05 El Himno Nacional de Rumanía y el Himno Real.
17:07 Momento de silencio para su Majesta el Rey Mihai I de Rumanía.
17:10 El evento del Arc Monarquía arco a lo largo del tiempo.
17:12 Momento artístico 1 Florentina Morar
17:20 140 años Relaciones diplomáticas rumano-españolas.
17:25 Momento artístico 2 violinista Bruno Marín González "obras George Enescu"
17:35 Momento artístico 3 guitarra Elena Ninerica.
17:40 Proyectos de futuro Charlas de Fams
17:55 Momento artístico 4 Ioana y Ioan Receanu.
18:00 Entrega Diplomas de docencia.
18:05 Palabras de la Excelentísima Embajada de Rumanía.
18:10 Palabras de Fams gracias por todo el apoyo brindado
18:15 Momento religioso 4 Coro de la Catedral Ortodoxa de Madrid.
18:25 El arte, cultura y mitología Rumania España artículo artículo de la artista Elena Ninerica para para catálogo internacional del arte.
18:30 Recital Poesía Eugenia Mucea.
18:38 Visita de la exposición Arte rural Rumanía y España, arte plástico de la mano del artista Plástico y Coronel Capellán Castrense Jefe del archivo Eclesiástico del Ejército de Tierra.

FEDERAȚIA ARTĂ, MUZICĂ ȘI SPORT

+40 729 132 475 www.fams-org.ro

“Cei ce ne-au dat nume”

NICU COVACI – Pictorul

ASOCIACIÓN SOCIO-CULTURAL ROMANATI

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar.

SERI ȘI EVENIMENTE CULTURALE
- Centro Cultural La Tierra Tracia -
27 noiembrie 2021

Nicolae Covaci
PICTORUL

PHOENIX
OEI CE NE-AU DAT NUME

CENTRO CULTURAL LA TIERRA TRACIA
Calle Geranio / 28, El Ejido, Almería

NOCHE TEMÁTICA INTERCULTURAL

BIBLIOTECA El Ejido

DEPARTAMENTUL PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Acest proiect este realizat cu sprijinul Secretariatului General al Guvernului Departamentul pentru Românii de Pretutindeni. Perioada de finanțare: 01.03.2021 - 31.12.2021.

O expoziție și o seară de excepție a lui Nicolae Covaci, fondatorul Phoenix, in cadrul Centro Cultural La Tierra Tracia, El Ejido, Almería, Spania

a tras la jugul unui car cu iluzii. Compozitor, textier, aranșor, manager, lider necontestat, Nicolae Covaci este Phoenix. O personalitate excepțională, un artist cu anvergură renesanțistă, pictor, sculptor, poet, Nicolae Covaci este, a fost și va fi spiritus rector al formației Phoenix”.

Lui îi datorăm faptul că Phoenix s-a născut și, mai ales, că există. Mulți au venit și au plecat. Nicolae Covaci a rămas să poarte iluzia Păsării Phoenix. Pentru că, mai mult decât orice, Phoenix este o iluzie, un spirit. Spiritul unei vremi, al ultimei jumătăți de secol și, poate, al acestei lumi, ce poate renaște prin fiecare din noi. Este motivul pentru care Florian Pittiș l-a propus drept membru al Academiei Române.” - consemnează Costel Postolache in cartea-album “Nicolae Covaci Pictorul”, Editura Integral, 2019

CUM AM AJUNS PICTOR

“Am avut noroc că mama mi-a oferit toate posibilitățile de dezvoltare a personalității. Dacă am vrut să fac sport, mi-a oferit tot ce era posibil. Încălțăminte, haine, libertatea de a pleca și de a veni. Am vrut pian, am primit imediat profesoară de pian. Am vrut gitară, am primit imediat gitară, inclusiv profesor. Am vrut acordeon, am primit acordeon. Eram pasionat de muzică, așa cum era și ea. Mi-a cântat cântece vechi, de pe vremea lui Tănase... La școală eram cunoscut ca și cântăreț și dansator bun. Eram la școala germană. Din clasa întâia m-a dat la școala germană ca să-nvăț, să-nvăț. Copilul este în stare să învețe enorm de mult înainte de a merge la școală. Mama și unchiul meu s-au ocupat de educația mea, tata fiind în pușcărie, ca fost legionar. La 3-4 ani știam să scriu și să citesc. Cu sportul m-am blocat la un moment dat.

Tatăl meu, întors din pușcărie, m-a întrebat într-o zi, întâlnindu-mă pe stradă, unde mă duc. I-am spus că mă duc la școala de sport să mă înscriu. Eram deja în clasa a VII-a. Fiule, tu trebuie să ai talent! Dacă am eu, trebuie să ai și tu! Hai să încercăm, poate intri la altceva mai interesant! Și m-a dus la un profesor de arte plastice ca să mă examineze.

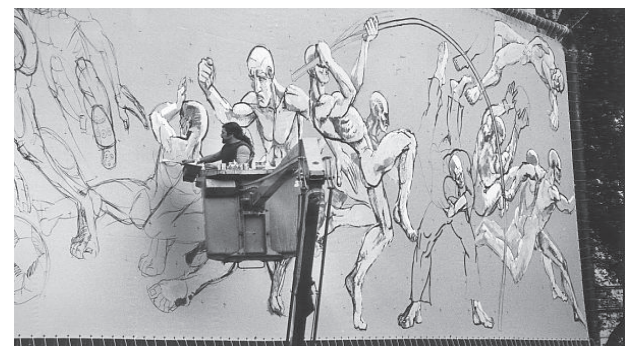
Am trecut acel scurt test și profesorul mi-a recomandat să merg mai departe. Am dat examen de admitere la liceul de arte plastice din Timișoara și am intrat. În scurt timp, m-am impus într-o anumită măsură, eram apreciat. Studiam și istoria artelor și eram fascinat de Renaștere și de arta antică. Din arta modernă mi-au plăcut impresionistii și cubiștii. Ceea ce astăzi se poate vedea pe lucrările mele. Sunt un cubist convins, dar cu o anumită vibrație, pe care o aveau impresionistii. Mi-a plăcut anatomia și în liceul de arte plastice trebuie să înveți anatomie, era un curs

special. Așa că am învățat anatomie cât am putut. În plus, practicam încă sportul, înotul în special, ceea ce m-a ajutat să înțeleg mecanica mișcării.

Terminând liceul de arte plastice, m-am înscris pe urmă la facultatea de arte plastice. Practic, eu sunt profesor de arte plastice. Eu sunt un muzicant amator. Nu m-am prezentat la post, pentru că pe vremea aceea nu existau șomerii... Am luat repartitiție ca profesor undeva în Ardeal, nu mai știu unde. Nici nu mă gândisem vreo clipă să mă prezint la post, era clar că nu mă voi duce nicăieri. La ora aceea, la începutul anilor '70, aveam deja un succes foarte mare cu Phoenix și nu se puneau problema să mă duc să mă fac profesor.

După ce am plecat din țară, de nevoie, mi-am adus aminte că am făcut Artele Plastice și, în Germania, am predat pictură ani de zile. Am avut și expoziții, am ținut cursuri, am făcut vacanțe întregi cu câte 40-50 de oameni, la Marea Nordului, câte o lună stăteam acolo cu ei și pictam. Nu o făceam de hobby, eram angajat al comitetului de cultură al orașului Osnabrück.

Am continuat să pictez în Spania și asta fac și acum.” – Nicolae Covaci

Lucrarea GLADIATORII, probabil cea mai mare lucrare pe pânză din lume, 45m pe 6m, pentru sala de sport din orașul Osnabrück, Germania.

Expoziția poate fi vizitată în următoarea perioadă în cadrul Centro Cultural La Tierra Tracia, Calle Geranio/28, El Ejido în “Sala de Exposiciones”, zilnic, de la 10.00-14.00 și 18.00-21.00

În deschiderea unor serii de evenimente culturale dedicate celebrării Zilei Naționale a României – 1 Decembrie 2021, sâmbătă, 27 noiembrie 2021, de la ora 19.00 a avut loc o fascinantă incursiune in lumea artelor plastice alături de Nicu Covaci, fondatorul Phoenix, la Centro Cultural La Tierra Tracia El Ejido, Almería, Spania. La vernisajul expoziției au luat parte un număr de românii din Almería și foarte mulți invitați din Bulgaria, Argentina, Rusia, Spania, reprezentanți ai asociațiilor “Los Bulgaros” sau “Vecinos El Ejido”.

O față mai puțin cunoscută a artistului: pictorul Nicolae Covaci care a electrizat atmosfera prin prezența sa și a muzicii Phoenix. Pentru toată lumea, cunoscători într-ale artelor plastice ori simpli pasionați ai muzicii Phoenix, descoperirea artistului plastic Nicolae Covaci a fost o revelație.

“Dincolo de toate, Phoenix înseamnă omul, singurul care, vreme de aproape șaiszeci de ani,

SARGEȚIA

Dacia în veci nu se va destrăma,
A rămas în umbra marelui urs,
Flacăra libertății nu s-a stins,
A ars mocnit, în trunchiuri doborâte de vrăjmași la pământ,
Timpul mișeilor demult s-a scurs,
Sărutul ludelor s-au transformat în pasări Phoenix.

Geto-dacii nu mor, geto-dacii se autoregenerează,
Țara îi cheamă, are nevoie de ei,
De pe sub pământ se înrolează,
Alături de rădăcinile copacilor, se unesc, în pânze, prin cânt.

Marșul luptătorilor, milioane de făclii, de la mormintele străbunilor au creat,
Nu a fost Revoluție în '89, Revoluția abia acum a început,
Bat clopotele trezirii în inimi ce jăratec pulsează,
Dezrobirea unei glii, vandalizată de străini, ia avânt,
Iașiul, Brașovul, Bucureștiul, Clujul, Timișoara s-au ridicat din țărână,
Diaspora, granițele României resetează.

Fata verde își scutură pletele în vânt,
Sargeția a pus mâna pe armă și scut
Strânge bărbații din patru colțuri de lume,
Le vorbește la lupii Carpaților, în hăulit prelung.

Filonul românesc, nu moare,
Devine prin sângele martirilor de nerupt,
Mustesc noițe crude pe sub pământ,
Se cațără pe stârvuri și încolțesc vieți noi.

Geto-dacii nu mor, geto-dacii se autoregenerează,
Sargeția străbate SUA, Europa, Carpații, ajunge la Sarmisegetuza,
Îi reclădește cetățile, piatră cu piatră, înscrise-s cu jurământ,
Să nu se piardă, dușmanii să nu le poată țintui în pământ!
Zăcerea celor 30 de ani, rupe zăgazuri de oceane,
Munții s-au transformat în fortărețe de temut,
Spiritul lui Zamolxe, luptători reînviază!

Idealurile unei nații puse în genunchi se reactivează,
Se rescrie istoria așa cum Ștefan, Mihai, Țepeș, Brâncoveanu și-ar fi dorit!
Sargeția străbate apele, unește rădăcinile, copacii cresc păduri de neînvins,
Străinii sunt alungați din România, raiul e salvat de iad în ultim minut!

De Lora Levițchi, 2021, USA/ NY

"ROMÂNI IN ANDALUCÍA"

Păstrători ai culturii românești dincolo de granițele țării.

"Cu focul vostru-n vine!"

Seară de istorie și expoziție grafică

Sâmbătă, 20 noiembrie 2021 a avut loc vernisajul expoziției "Cu focul vostru-n vine!" și o seară tematică cu participare prezențială și online la Centro Cultural La Tierra Tracia in "Sala de Exposiciones".

Serile de istorie desfășurate in cadrul acestei expoziții grafice de excepție sunt părți ale proiectelor "2020 – Anul Vlad Țepeș Drăculea" și "2021 - Anul Tudor Vladimirescu".

Demersurile au fost inițiate de către Vasile Lupașc Sfinteș, Editura Rhea și Dacia Concept ce au dorit să amintească,

mai ales românilor din diaspora, dar și celor de acasă, lupta, sacrificiul și, mai ales, visul eroilor din veac: o Țară unită și un popor deșteptat!

Expoziția cuprinde ilustrații din cărțile semnate de Vasile Lupașc Sfinteș, ilustrații realizate de către artiștii Andrei Pervukhin și Cristian Stanciu și in cadrul acestei seri a fost vizionat și filmul de animație "O poveste despre Vlad Țepeș Drăculea", realizat de Elena Ciolacu, pe baza romanului "Răstignit Între Cruci".

"De peste zece ani spunem povestea lui Vlad Vodă prin cărți, filme, piese de teatru, muzică, cărți audio. De acum, o să povestim și celor mai micuți, prin acest film de animație, fantasticele întâmplări ale celui care întruchipează demnitatea, curajul și dreptatea românilor.

Pentru isprăvile lui cele bune și folositoare și nu pentru scornelile aiurite ale sașilor să-I țineți minte pe Drăculea! Iar de câte ori va fi să va prindă îndoiala despre sufletul viteazului Voievod , priviți către steagul vostru, căci Vlad este vulturul de pe stema Țării Românești!",

Vasile Lupașc Sfinteș, www.editura-rhea.com.

Vasile Lupașc Sfinteș s-a făcut cunoscut publicului mai întâi prin cele 9 medalii de aur câștigate la campionatele mondiale de karate. Primele articole publicate au fost în domeniul artelor marțiale.

Studiile de filologie și istorie, rămase pentru o vreme în umbra performanțelor sportive, s-au concretizat în trilogia Răstignit Între Cruci. Romanul istoric Răstignit Între Cruci este punctul de pornire al unui proiect ce își propune să facă numele voievodului român mai cunoscut decât cel al vampirului Dracula.

Seara organizată și expoziția fac parte dintr-o serie de evenimente dedicate celebrării Zilei Naționale a României – 1 Decembrie 2021

eco HORNET

energie pentru viata

ECHIPAMENTE DE PRODUCERE
A ENERGIEI TERMICE SI ELECTRICE
CU AGRO-PELETI & PELETI

Centrale termice 20-500kW
incalzire si apa calda pentru cladiri, sere,
blocuri de apartamente, piscine.

Generatoare aer cald 20-750 kW
Uscatoare cereale, lucerna, cuptoare,
incalzire hale industriale, sere, ferme.

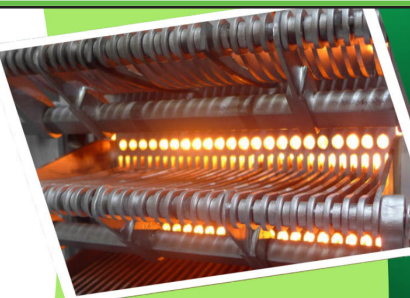
Injectoare pe peleti 20-750kW
Inlocuiesc arzatoare pe motorina, gaze,
ulei, GPL, pacura, CLU.

Arzatoare cu tuburi radiante
Cea mai eficienta solutie de incalzire
pentru spatii cu inaltime mare.

Generatoare de abur cu
functionare pe peleti

energie verde,
emisii poluante minime

TEHNOLOGIE ROMANEASCA
PENTRU MILENIUL III

94-97% eficienta

cea mai ieftina energie

ECOHORNET SRL

Autostrada Bucuresti-Pitesti, iesire Ciorogarla km.13.2,
Str. Italia, nr. 4, Chiajna, Ilfov
Mobil: 0745.050.050, 0740.888.085
E-mail: president@ecohornet.ro, www.ecohornet.ro

DB SCHENKER

1.000 angajați

Puncte de lucru
peste 45

4 Sucursale

Arad
București
Cluj-Napoca
Mol 1s

Servicii

Expediții rutiere
Expediții feroviare
Expediții aeriene
Expediții maritime
Operatorie portuară
Servicii logistice
Formalități vamale
Târguri și expoziții

+40 (0)21 234 00 00
sales.ro@dbschenker.com
www.dbschenker.com/ro

TRR TV

**CENTRO CULTURAL
LA TIERRA TRACIA**
Calle Geranio / 28, El Ejido, Almería

**NOCHE
TEMÁTICA
INTERCULTURAL**

CASH & CARRY PRODUSE ROMANESTI

Vindem și la persoane fizice!

DEPOZIT DE PRODUSE ROMANESTI
C./ CAMINO DE LAS SALINAS 11
ROQUETAS DE MAR, ALMERIA

Tlf: 950 007 158; www.produseromanesti.es